

in faciem reliquit metallum.

Lector salve; age nunc, quod moriturus agas:
Valc.

in faciem reliquit metallum.

Lector salve; age nunc, quod moriturus agas:
Valc.

Hæc somnolenti sepe silentij
Condit lætæ, lumine frivolos

Donum publico perborrens

Ingenij trivialis ausus;

Hæc jam polleto parcurit auribus

Dignum quid, ardor pristinus ignei

Postquam deserbuit vigoris,

In cœques abiens farvillas;

Quas inserim, fors, aura faventia

Tue secundo flamine suscitans,

Hæc plumbea ramenta vena

In rutilum recoquet metallum.

CAMBRENSIVM

CAROLEIA.

QVIBVS

Nuptię Regales celebrantur, Me-
moriam Regis Pacifici renouatur, & Pre-
cepta necessaria ad Rempubli-
cam nostram foeliciter admini-
strandam intexuntur:
reportata

A COLCHIDE CAMBRIOLA
ex *Australissima* NOVE TERRÆ
PLAGA, Opera & studio

ORPHEI *Junioris.*

W. Vaughan

LONDINI,
Excudebat Gulielmus Stansbeius.

1625.

CAMBRIDGE

CAROLINA

1775

Insignis Regalis Universitatis
Mortis Regis in Anglia
cepta necessaria ad
cum hostibus solliciti
Mortis Regis in Anglia

A COLCHIDE CAMBRIDGE

EX COLCHIDE CAMBRIDGE
PLAGA, Oportet & hunc
ORIENTEM

London
Excepsa

Nupt
argal
Aust
no or
us p
Noua
nomin
na c
lum
profu
aliud
ulr.
rum
accre
quasi
quan
O
Corp
Terra

AVGVSTISSIMÆ REGIÆ MAIESTATI.

Serenissime Rex,

Religiosi nostri Concionibus & Votis deuotissimis, Nobilissimi Aulici Pompis & Attalici vestibus, Londinenses Arcubus triumphalibus, Poetæ Lucubrationibus eruditis beneuolentiam suam in Auspiciū Regalium Nuptiarum exprimere contendunt. Inter hos, vt seruitium meum erga Regiam tuam Maiestatem memorabili quodam munere ex Australi *Nouæ Terræ* Plaga reportato patefacerem, & ipse Latino ornatu, licet incultus predeo; vt qui nouo & nostris temporibus pæne inaudito exemplo proprijs meis impensis Colonias in Nouam Terram transportari & Prouinciam incultam *Cambriolæ* nomine insigniri curauerim. Hinc *Orphei* Titulum iam vsurpo, & una cum hoc Opere Poetico, quod Argonautici effigie illustrandum cupio, *Colchicam* nostram *Cambriolam* Reipublicæ in posterum profuturam Regali tuæ Protectioni humilime submitto. Non est aliud solertia & curis tuis magis dignum, quam Plantatio istius Insulæ. Qua peracta, ne dubites, quin breuissimo tempore, nimirum intra septennium Classes nostræ Nauales mirum in modum accrescent, & *Britanni* tui tantam vtilitatem ex Piscium copia, quasi Manna, Cultura terræ etiam addita, annuatim percipient, quanta Hispanis ex Aurifodinis in America prouenire possit.

Officiū fidelis Serui iam præstiti, me & mea pro tantis Cœptis propagandis tanquam sacrificiū oblaturus ad *Nouæ Terræ* aras, &

Ad pedes optima spei Regiæ

Guilielmus Vauhannus

Cambro-Britannus.

IN CAMBRENSIVM CAROLEIA à nouo ORPHEO
producta in honorem Regalium Nuptiarum.

Iudicium nostrum queris? mage digna Senatus
Orpheus arbitrio Seria docta canit.

Sub Tædis velat Hymenæis ardua fraudes
Discutis, & Patriæ das documenta noua.

Cum fuerim Rheni vigil accola, Seruus Elizæ,
Fulmina Blasphemis intonare tua.

Sal scriptis & scripta salis sic nexa fuere,
Ut bene compositæ consona fila Lyre.

Nec libros tantum proferis; maiora capeffis,

Ut Patriota bonus, pragmata digna Cedro.

Fausa struis pro Rege noui primordia Regni;

Auro ornas Classes, Connubijque Faces.

Colchidis interea Cambri pro vellete velle

Rex pius accipiet. Maeste labore tuo.

Gulielmus Elueston.

De Colehide Cambriolæ omine CAROLEYO illustrata, & im-
pensis Authoris Cambrensis fundata.

Cum Fratres Paci præponere Bella Madocus
Vidit, ad Externos dicitur ire Sinus.

Litibus hortatur perplexos, Arte Madoco

Vaughannus maior querere Testa Noua.

Sipariat plures eiusdem Cambriamensis

Non foret inferior Colchidi Terra Noua.

Iohannes Guy.

IN CAMBRIOLÆ PLANTATIONEM ab
Authore inchoatam.

Qua deserta Nouæ quondam fuit Insula Terræ,
Curis & Musis nunc viget alma tuis.

Si tot in Austrina vixissem Parte, quot annos

In Boreale, magis Pars foret aucta tua.

Sic probo Cambriolam: quam Colchida, ut Orpheus alter,
Jure vocas, Aurum Terra Salumque dabunt.

Iohannes Masen.

NOVA
SCOTIA

Isle St Paul

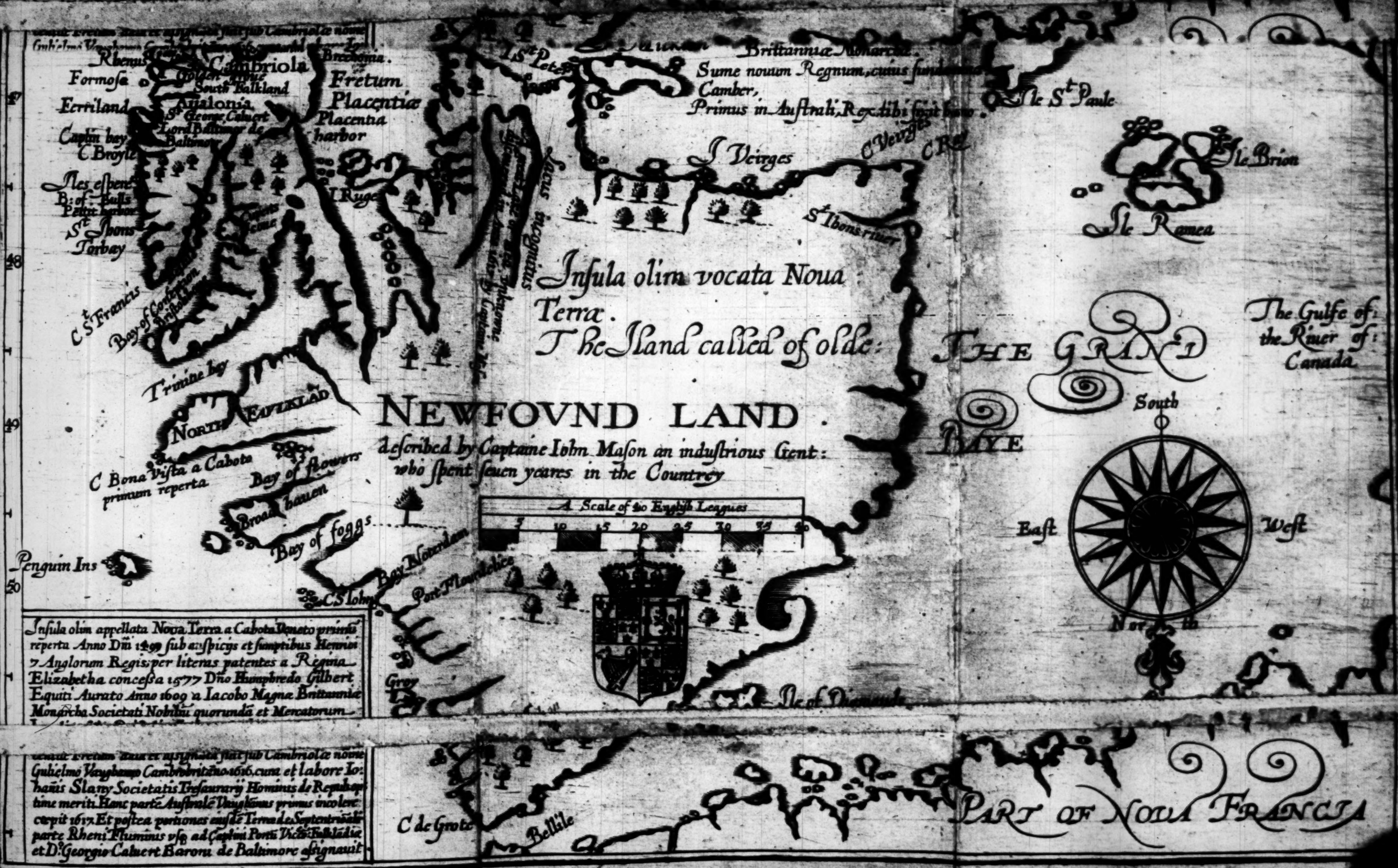
Isle Brion
Isle Ramen

The Gulfe of
the River of
Canada

THE GRAND
OYE

South

A

Qu

Ra

No

Can

Gen

O c

Ha

Ha

4

AVLICIS ET IVRISTIS, QUI
aliena deprædantur, aut spe lucri ad
aliam Religionem confugiant:

*Optat Vauhannus, sublato fraudis elencho,
Ut mens in sano corpore sana regat.*

Elle ego, qui *Musas* in pubescentibus annis
Cogebam prelo bis resonare melos:
Desuetas, post quinq; mihi iam lustra relustro,
Ut *Regis* celebrent *Connubiale thorum*.

Quis nisi *Cambrensis* *Cambrorum* gaudia promat?

Gaudia quæ referunt plebs numerosa palam?

Rusticus es *Coridon* *Tbamesinos* inter alumnos,

Aulicus inculcat, nec tibi danda fides.

Non licet ad *Cælum* sine *Petri* clavibus ire;

Nec sine *Palladijs* *Principis* *Aula* patet.

Cambria terra rudis, *Satyris*, & idonea *Capris*,

Alpestris, similis *Cambriolaq; tue*.

Gens tua *Causidicis* magis est prædonibus apta,

Nec tua de sacro fonte *Camæna* sapit.

O quam bile tument præcordia! *Regia* *Cambria*

Nonne patet? *Cambros* nonne favore beat?

Hæc bene testeris magni, *Williamse*, *Sigilli*

Custos, *Iuridicum* nate domare dolos.

Hæc bene *Pembrokiae* Comes, hæc testetur & *Heros*

Montgomery, clarus *Frater* uterq; fide.

Prefatio ad Aulicos & Iuristas.

Nec minus & testis mihi sis, *Clarissime Frater,*
Quam bene *Cambrensis Regis* in aure sonat.
Fortè, licet tenuis, mea *Fama* volauit ad *Aulam*,
Quam peperere *libri*, quam *Nova Terra* mihi.
In scrobe pro *Cambris*, ego *Regis* pace iusurrans
Rusticus auriculis distichon hisco tuis :
Cambria terra ferax, aliter non prada fuisset
Iuristis toties, equiuocante foro.
Rex *Genus* ex *arianis* ducit *Cambrensis* ipse,
Offendunt nares nec data *Porra* suas.
Non *Thamesi* bonitate soli *Sabrina* secunda est ;
Nostraq; nec *Sacro* carmina fonte carent.
Quamvis *Brunistæ* non gaudeo nomine *puro*,
Laudo iocos *puros*, oscula *pura* probò.
Non volvi, fateor, celeberrima scripta *Lutheri*,
Nec tua sunt, *vorsti*, Dogmata visa mihi.
Ista relinquo quibus placet impallescere chartis,
Aut quibus esuries verba referre dedit.
Qualia tum proferis, *Protem*, cuiusq; farina ?
De certâ dubito *Relligione* tua.
Non sum *Iudæus*, nam pernam diligo, fumen,
Esuriensq; nigrum facimen, atq; lepus.
Non *Mahometis* amans, quia vini denegat vsum,
Scis, bene post potum metra *Poeta* canit.
Nec *Papista* ; rubros sulcos infindere tergo
Non amo ; *Papa* cutem verberet ipse suam.
Non lito *Regna Cæli*, nec miror *Anubim* :
Sit procul a nostris fabula ficta modis.
Nec *Defunctorum* simulachris immolo gazas ;
Me potius votis, optime *Christe*, tibi.
Sed mihi, *Musa*, refer, cur lædunt organa nostra
Effigiata Deo crimina plena dolis ?

Præfatio ad Aulicos & Iuristas.

Cur Lis, Ambitio, Luxusq; in dævia mentes
Arripiunt umbris præltigijsq; suis?
Expeditur paucis: tantorum causa malorum
Corporis est nimius cultus amorq; sui.
Hinc oritur sumptus: vestitus mille figuras
Effingit Sartor, fercula mille Coquus.
Expleri nequit his gula luxuriosa, Tobaccon
Mercurio tinctam captat emitq; truci.
Nec desunt etiam tot nugis vina venusq;
Sic fera sub dulci toxica melle latent.
Hinc Lachrymæ: miserâ languescit nummus in arcâ,
Non habet unde fami seruiat, unde siti.
Aulice, quid facies? fatuos emunge monetis;
Nocte tonat, sed Sol mane beare potest.
In lecto Demon vigili tibi suggerit astu,
Si te Romano consistere Patri:
Quàm felicem te summo tollit honore,
Crassa superstitio, donaq; larga dabit.
Auro Numen inest; Regalibus imperat Aulis,
Diruit, ædificat, curuaq; plana facit.
Allicit eximias, ut vis Magnetica, prædas,
Prostituens Danaos lactea membra seni.
Iustificare reos cupis? Aurum profer, & ipsos
Gryllos Hyblaum mel sapuisse putes.
Multa potest, animæ sed nescit hypocrisin Aurum
Tollere, vel legum stigmata, siue dolos.
Defectus Fidei litem, lis excitat iram,
Cogimur alterius mox inhiare bonis.
Sed melius Nomen portendit Carolus omen,
Carolus alma Charis, Gratia, totus amor.
Si modo Iuridicos minuat, si temperet urbis
Luxum, si foveat Cambriolamq; Novam.

Non

Praefatio ad Aulicos & Iuristas.

Non erit Imperium toto foelicius orbe,
Nec frater fratris parta labore petet.
Dulcis odor lucris trahet ad commercia segnes,
Traxit ut Hispanos per freta vasta maris.
Extera merx, ferrum, sal, Pisces, Nautica crescent,
Hæc & inempta breui, si Nova Terra fauet.
Dum sudant omnes, opifex comitemq; laceffit,
Ejicient fucos exitiale pecus.
Purius est corpus motu; sic limpida Stagno
Immoto præstat, quæ bene currit, aqua.
Otia corrumpunt, luxumq; negotia rumpunt,
Rostra nec vndicolæ garrula litis amant.
Tum lare contentus modico, tenuiq; culinâ,
Rabula præfixæ munia sortis ager.
Aulicus & spretis fastu crapulâq; quiescet,
Psallens vota Deo pro Grege, Rege, Fide.
Veram quisque Fidem tum complectetur amore,
Veridico tales fundet & ore sonos:
Spiritus, intus agit: vos ô Idola valete;
Fixa sit in Christi sanguine sola salus.

CAM

CAMBRENSIVM CAROLEIA.

quibus sub personis *ORPHEI*, Musarum, Charitum, & quorundam Nobilium Aulicorum auspiciatissimæ Nuptiæ inter Inuictissimum *CAROLVM* Magnæ Britanniæ Regem & lectissimam Principem *HENRETTE MARIAM* Potentissimi Gallorum Regis Sororem celebrantur, nec non felicissima Regis Pacifici memoria renouatur.

ORPHEVS.

ARGVMENTVM.

Turpia post hominum Regi delicta relata,
Incipit hic Regis Connubialis Hymen.

Sicut Nauta, maris qui cymbâ tranat abyssum,
Fluctibus attonitus quatitur, cœnâ canna palustris
Acta Noto, cum sanat hyems, Aquilone beatus
Horrisficos resonantæ, maris faciesq; nigrentæ.
sed diuersa Deus si nubila cogat in vnum,
Ventorumq; acies nativis claudat in antris,
Undique fluctisone sedatis motibus unda:
tum reparat tonsas, tum carbasâ munit & unit
funibus absq; morâ; velis iterumq; refartis,
Nauigat audaci spatioſa per aquora vultus.

Cambrenſium Caroleia.

Tutius & tandem patrias allapſus ad oras,
Grata triumphalis geminabit gaudia planſu,
Debita vota Deo ſoluet, grateſq; Tonanti.
Iam tempeſtates iuuat audiviſſe, procellas
Et pelagi rabiem letâ iuuat edere voce.
Sic Genus humanum viridi ſub flore iuuenta,
Fluctuat inter aquas mundi mentiſq; tumultus.
Unus inexploto fumis trahit ore Tobaccon,
In ſulphur dum pulmo anima nimis aridus exit.
Immedicæ alium Gazas amor vrit habendi,
Donec auaritiæ Deus arcam tradit in Orcum.
Hunc bombycis agit ventofa Superbia velo,
Dum Pater altitonans cum bombis ſpicula vibrat.
Negligit alter Opes, pretioſaq; munera vita,
Non redimenda terens in ſœdis tempora noxis;
Fœtaq; barbaricos ſonat inter vina boatus,
In Trinum blaſphema vomens opprobria Numen;
Immolat & genium choreis, vaniſq; fritillis;
Dum febres, hydrops, nodofa podagra, ſynanche,
Exeruciant corpus, mentem furiaq; repungunt,
Exhalatq; animam fatis inglorius atris.
Nec fumofa deeſt, qui verba clientibus ære
Suggerit Impoſtor, perſuuro vendit & auro;
Et vorat, ut Cetus piſces truce fauce minutos.
Sic hodiè regnat, malles ut perdere cauſam,
Quam niuis atq; viæ diſpendia ferre luſoſe,
Longinquo cum forte loci diſcrimine diſtes.
Sic in fortunas ſubiecti ludit auarus,
De miſcâ cupiens Elephas prodire ſtupenduz;
Donec Chriſtigenum, ſpe quos emunxit inani,
Vota parant Baldo, non irrita vota, Gehennam.
Inuenies alium, qui non contentus ab Arcto

Cambrensium Caroleia;

Etari, gestit noua sidera visere cœli,
 Trā transuectus (geminum quā diuidis axem
 bra) duos Tropicos quater, ignea signa, renisit;
 Ante domum redeat, Iaponica Regna salutans.
 Ille pericla subit prædis allectus optimis,
 Eanescente comâ, nimis & tolerando labores
 Asthma, Calenturam, Scorbutum, præmia portat.
 Inuenies unum, qui sesquipedalibus ansis,
 Arborum Phaleris, & multicoloribus alis,
 Sario similis furit, atbera more Gygantis
 Centimani scandens, quæ non intelligit ipse
 Redere vult alios, Sapientum nomine sperans
 Etæuus fieri: merito dum scommate iudans,
 Ingentes aures asini petulanter amici.
 Inuenies Alium, qui Fœtum mittit in orbem,
 Sole grauius prelum; donec conuincit abortum,
 Aut monstrum Lucina potens, non vescier aurâ
 Dignum. Publicitum celebrari tanta cupido,
 Et ferus ardor inest animo ambitione retento;
 Qui fatale lego: Pistoribus atque Culinis
 Scripta dabit, Labeo, tua Bibliopola cremanda;
 Quis emet librum nugis pupisq; repletum?
 Quis spumofum solida rationis inanem,
 Post emptum releget? Decretum profer Apollo.
 Prodignus alter emit vestes, quæ Regius heros
 Aptius ornaretur; Auis Iunonia plumis
 Non certet varijs, nec versicoloribus Iris,
 Næq; dies mutat; donec suspirat in imo
 Mundo tam Domino defessa pecunia vano.
 Deconomi pœnas & soluit inutilis orbi.
 Sic Cynaram repetit, veneres, & turpe lupanar,
 Dum cibas, & penetrat pestis cariota medullas.

Cambrenſium Caroleia.

Aulicus ille ſua Domina ſermone doſo
Nittur ad cælum ſimulatas tollere laudes :
Pulchrior Aurora roſeis equitante quadrigis,
Aureolo longè veneris formoſior Altro,
Si modo in Idæos descendant Numina colles,
Conſultura Phrygem Iuno, cum Cypride, Pallas,
Te Dijs annexa, pretium certaminis anceps
Non foret, vt Pandora tenes dona omnia Diuūm.
Talibus illecebris, vt leno, vel biſtrio fallax,
Aulicus innocnam trahit in ſua vota puellam.
Tanta Cupidineis vis, flammula tanta medullis,
Vt iuuenis medio aſceſcat quaſi Tantalus amne.
Hæc benè teſtentur Fauni Satyriq; petulci.
Vos quoq; Babones teſtes, vos oſſibus ignes
Creſcere, vos ſoli lachrymis videtiſtis ocellos
Stillantes liquidis, quaſi rore madefcere terram.
Funerei cœtus, vos audiniſtis amores,
Vos noctis noſtis Comites harere iuuenta,
Et noſtis lethale ſuum immedicabile vulnus.
Sæpe ſuos piſces tragicos audire ſuſurros,
Sæpe Fera, varias ſolita ſunt ſæpe querclas
Aëria mæſto modulari gutture turba.
Tinnula mater Ityn raptum lugere videtur;
Sic & Chaoniæ cupiunt mulcere Columba.
Ipsa etiam Regina Bifrons, extendere Solis
Quam inuat ad currum pennas adamantina corda,
Flectere molitur Domina, non cantibus ullis,
Nec prece, nec pretio aurifero Iovis imbro reflekti.
Hinc dolor, hinc luctus, lachrymarum flumina manant.
Uſque adeo convexa Poli non ſumma tueri
Fert animus, ſtellam non inuuptaq; Mineræ,
Aſtra vel Altææ, cuius manus una bilancem

Cambrensiū Carolcia.

*Altera fort gladium; quamvis Themis omnibus æqua est,
Hanc tamen iniustam queritur corruptus amore,
Si primo intuitu phantasmata vana recuset
Pendere Virgo grauis, venturi præscia damni.
Gratulor ergo tibi, Regalis stemmatis Hæres,
Sub fortunatis, Rex optime, nate Planetis,
CAROLÈ chare Deo, Charitū spes maxīma nostrum:
In quo vera Dei ut speculo resplendet imago,
Iudicium canum teneris cui surgit in annis,
Cui fuit à cunis vitium compscere cura:
Hactenus indomita superes ut monstra inuenta,
Es modo legitimi læteris fœdere læli,
Gnaniter extinguens ignita Cupidinis arma.
Quot vidi incantos, rationis lumine cassos,
Nec sine sponte tamen, quorum in præcordia Dæmon
Spurca venenatis iaculatus tela pharetris,
Reddidit imbelles Dominos, vacuosq; bonorum,
Reddidit infami digito, & carbone notandos.
Antea qui dubia iactatus sorte, rebelles
Et mundi & carnis tentabat temnere motus:
Nuper & expertus versuta Cupidinis orsa,
Solliciti quam res amor est quasi plena timoris:
Qui prius implicitus scopulis rerumq; procellis,
Syrtibus & Regni, tandem subis oīa fœlix.
Qui prius aggressus longè per saxa, per ignes,
Perq; Pyrenæos montes, & inhospita æsqua,
Indefessus iter superatis nubibus ipsis,
Post varios casus, post retia subdola fraudis,
Sospes in optato nancisceris cœlia portu.
Si quæras, ubi sit portus, vel arena quietis?
Nonne vides portum, gremium, mi CAROLÈ, Sponsa?
Regia virgo refert. Hunc elige, dilige portum.*

Cambrenſium Carolcia.

*Quo, miſi crede, potes, curâ ſecurus ab omni,
Mularum tanquam gremio requieſcere intus.
Non hic fluctifonum mare, nec vereare minaces
Ventorum claſſes, ſortis nec fata ſiniſtra.
Hac bene viuendi ſedes, ſolamen, & aura,
Hac decor, ara, decus, ratio, tutela, voluptas
Anxiſeram mentem magnâ dulce dux mulceus.
Matte Dei donis, ſœliciter utere Sponſa,
Qui fulges xapis intus olos, Rex Carole noſtrum.
Quamuis Regnorum vaſtâ ſub mole laboras,
Te inuēt à tantis paulum ſecedere curia.
Alternis ſua rebus in eſt geminata voluptas.
Dicite io Galli, gaudete, ſalute Britanni,
Aurea iam veſtris naſcuntur ſœcula Regnis,
Vos Muſæ Charitesque pia cantate Sorores,
Carmina digna nouis Sponſis componite lata,
Multijugas agili percurrite pollice chordas;
Buccina, plectra, chelis, tuba, tympana, Cymbala quauis
Arte melog, ſacro iundantur ad æthera planſu.
Non opus eſt monitis: Sponſatos laudibus ultrò
Tollere tres Charites, ſacri cum Fontis Alumnis,
Quas tuum, innitis Iuriſtis, Iunior Orpheus
Colchide de Cambrâ duxit ſœliciter, aſtant.
Incipe Muſa, rogo, quæ calles ſemina rerum,
Metiriſq; vagi rutilantes ætheris ignes,
Vranie: nec caſta pudor ſubrutiſticus ora
Peruertat, quin digna canes encomia Rege.*

VRANIA

Cambrensiū Carolcia.

VRANIA.

ARGVMENTVM.

Prolificum mortale genus probat esse creatum
Urania, in *Tbalamos* omina fausta vouens.

Condiderat mundum postquam sermone Iehouah,
Florida terra feras, volucres & cœperat aer,
Cœruleūq; fretum pisces: qui rexerit orbem
Dux tamen abfuerat; quare de cœspite format
Ille Opifex hominem Deus vnicus, astra tueri
Erectos vultus astollere summa figuram,
Effigiemq; suam vitales inserit auras
Materia formam quasi cera. Singula mandat
Bruta viri arbitrio, & quæ terra vel vnda foueret
Commoda. Iam mitis depinxit gratia cœlum
Blanditijs; allecta, pares iam prole recenti
Crescere gaudebant: Homo solus Compare lecti
Indignus, Dominus quam mox absoluit in horto
Concluso, celebri Paradyli nomine noto,
Membra sopore rigans hominisq; è corpore sumpsit
Costam, formosa mulieris & ora creauit,
Quam dedit uxorem sociamq; laboris Adamo,
Atq; maritalis coniunxit fœdere lecti,
Multiplicare iubens & mundo prodere fructus.
Quam bene, Sponse, sapis, spreto pruriginis æstu,
Corde colis qui sancta tuo præcepta Iehouæ,
Coniugiale Thori gaudes & fœdus inire.
Accipis ac talem, qualem vix protulit atas
Nostra parem, longè turbam candore relinquens
Post se Fœmineam; Thetidos quasi Phosphorus orsu

Cambrensiū Caroleia

Egremio radijs supereminet astra minora.
Aspicis? ut Festis gratantur sidera Cœli?
Mercurij Saturnus atrox non iungitur astro.
Lascivo Veneris nec Adulter percitus astro.
Non regit in Tauro Mauors, nec Gorgona calcat,
Signa nec Astrææ rubra cum lampade lustrat.
Cyprida virgo tenet, Leo sustinet Arcados astrum.
Quat Pars Australis, quot Pars Borealis in axe
Sidera contineant, Iouis aspice sidere, iungunt
Contendantq; nouis Thalamis Hymenæa precari.
Macte nouo, Rex magne, Thora; tibi gratuloromen,
Gratulor illustri Reginæ Cœlitus orta,
Gratulor HENRETTE Mariæ Patre Hercule natæ,
Quæ fausta Thalamos ornabit Prole iugales,
Non pietate Patri nec dexteritate secundâ.
Corpora sint diuersa licet, tamen unica tantum
Vita duobus inest, amor vnus, & vna voluntas.
Talis erat Vates demulcens carmine Tigres
Orpheus, Euridice qui raptâ Coniugem anes
Visit, Persephonem, inamœnâq; Regna tenentem,
Talis erat quondam pia Mausoleia Coniux,
Quæ lecti locium, dum vita super fuit, amplis
Obsequiosa suum votis & amore sequuta est.
Struxit & extincto Monumentum in signe Marito,
Quem tumulum Cares tollunt ad sidera fama.
Talis & Alcestes pro Coniuge mortua flammis.
Cui præmiserunt scitatum Oracula Delphi,
Admetus moriturus erat, ni stemmate vitam
Proximiore sacret; mandatum Sponsa peregit,
Sponte regis tradens animosæ membra cremanda
Tanta fides Alcestis erat, vis tanta iugalis
Lecti, quod nunquam sua laus obliuia facta

Cambrensiū Caroleia.

Admisit, sed adhuc subit admiratio fati.
Splene cacinnoes ubi nunc vos estis iambi?
Qui mulsebre genus, castum & damnatis amorem?
Cum nos Christiades sumus, extollamus amoris
Legitimi fructus, quibus, haud sine Numine, cernis
Vincere foemineum naturae lumine sexum.
Sic o sic Superum nos Rex hominumq; beabit,
Vi possis Regi noua suppeditare Britannum
Sponsa leuamen, opem, solatia, gaudia, pacem.
Salue Foeminei celeberrima gloria sexus,
Diua, Britanniacis hospes gratissima Terris,
Nec non perpetuum nostris victura Camænis:
Qua peris eximias Regali pectore dotes,
Conspicienda quibus splendes, formaq; venusta,
Æmula gemmatis, tua fulgent lumina stellis,
Regnat & Euphrosyne vultu pudibunda sereno.
Corpus ceu niueo substructum marmore constat;
In te thesaurum Natura recondidit omnem?
Debile forma bonum si nullis dotibus aucta est;
Sed si uiscentur, florescit ut altera Nais,
Mille petita procis, inter pulcherima Nymphas.
Qualis in aquoreis ubi Cynthia merserit undis,
Diua senex latet, comitantibus omnibus astris,
Solis equos tandem processu temporis orta
Ingreditur, vultu nos candidiore renisens:
Sic concepisti virtutes mente tenellâ,
Postmodò crescentes, veluti de semine spicas;
Queis magis illustris, magis & formosa videris.
Sic o sic Orpheus cum Musis iubila fundis,
Quòd sis Connubij sociali fœdere iuncta
Delicijs Britonum, Regalis stirpis Alumno;
Qui te praesidium vita, qui dulce leuamen

Cambrenſium Carolcia.

*Curarum, teneris quite complectitur vlnis;
Qui mores hominum vetitos, & facta dolosa
Cogitat evitare, petitq; à Numine votis
Illibata ſui genialia fœdera lecti
Conſervare, dolis ignominijſq; remotis.
Sic ut Tartareus non toxica deſpuat Anguis:
Rumpere nec poterint Furæ tam vincula ſtriſta.
Inerepat ergo pios decorare quis ille malignus
Regales? quorum duo pectora ſanxit in unum
Omnipotens Genitor, proprio fœduſq; ſacratum
Comprobat arbitrio, ſeroſq; beabit in annos.
Cui ſummo applauſu ſpatioſa Britannia cantat,
Aſſurgitq; ; Dies feltoſ Hymenæaq; ſacra,
Et pompas agit at ſollemnes; undiq; circum
Conclamant populi, Rex & Regina perennè
Vivant, floſcant, vigeant, celebrentur, amentur.
Aſſenſu Themeliſ reſonat, Sabrina reſultat;
Orcades applaudunt, reſponſat Iernia plauſus.*

CALLIOPE.

ARGUMENTVM.

*Vota Sacerdotum de virginitate labascunt
Pruritu: Nuptiſ debita palma datur.*

Phœbo ceſſit hyems brumali frigore viſto,
Purpureuſq; color redijt, cœlumq; ſerenum,
Solis ad Arctos reuocatiſ curribus oras.
Hinc ades, ô Hymenæe ſacer, noua gaudia proſer,
Cinge triumphali fragrantia tempora lauro:

Cambrensiū Caroleia.

*Dum noua concelebrant genialia Festa Britanni,
Sequana dum Thameſi ſocialia ſœdera iungit,
Et iurant inuentq; fidem pro Gentibus ambo
Viriſq; ultrices flammæ extinguerè Marte,
Aut reddendo cuiq; ſuum componere pacem.
Gratulor ô Hymenæe tibi, qui perficiſ inter
Regales animos miracula Numine mota.
Pro quibus auſpicijs Hymenæi ſernus ad aras
Semper ero, voueoq; ſacros defendere ritus.
Nec de ſeptenis formido Collibus arma;
Clauigeriq; licet præceptis intonet iram,
Caſta maritalis contendam baſia lecti,
Et meritas cultu modulari carmine laudes.
Sunt qui Coniugium calamo quaſi Numen adorant,
Et Caiphæ ſimiles, affirmant voce, quòd ipſum
Sit Sacramentum, mortalibus utile, nodum
In ſcirpo tamen innexiunt, & frandis elencho
Distinguunt, ſanctis interdicens miniſtris
Presbiteriſq; ſacrum nubendi ſœdus inire.
Interea flammis ſtimulante libidine carnis
Flagrant, ut viuunt morientes, fata precantur.
Inſomnes ducunt noctes, ſpectacula mane
Fingunt, nil aliud meditantur præter amorem.
Nil niſi virgineos vultus & lactea membra
Plerumq; immittunt, & inimo corde reponunt;
Flora coloratos quæ veſtit florida campos,
Qua per odoriferos Maij ſtrepit aura recessus,
Aligeri Cœtus qua tranant nubila pennis,
Incedant animis mæſti, conſpectibus ægri;
Nec ſuavis mulcet tepidi tam gratia cœli,
Huc huc progreditur veſtrum veſana libido,
Inflatas venas ni ſedet forte lùpercal,*

Cambrensiū Caroleia.

Vos O Pontifices, quibus hac aridet hirudo
Non missura cutem, nisi spurco sanguine plena.
Vita datur coelebs paucis, non conscia stupri.
Huc ades, O Hymenæe sacer, procul ito profana
Turba Sacerdotum, quæ iura iugalia splene
Archilochi stringis, furtivo crimine freta.
Molle iugum Christi dissolvit vota Dianæ
Ethnica facta Deæ. Mosaica vota labascunt:
Lux Euangelij tam stricta repagula laxat.
Liberiore iugo mortales vivere discunt,
Dummodo mento colant Christum, delubraq; muta
Temuant; dum licitos tantum sectentur amores.
Ergo cucullato, Monialis virgo, Baali
Reddere vota cane, ne subdet membra libido.
Huc ades ô Hymenæe sacer, nona gaudia prome,
Cinge triumphali Nubentum tempora seroto.
Cambria tolle caput, latetur & Insula tota,
Omnes Christigenæ letum Pæana canunt.
Rex novus Albionis Regali vxore beavit
CAROLVS Imperium, cuius consortia pacta,
Concedente Deo Raphael comitatur, ut olim
Iuuerit auxilijs & sedulitate Tobiam.
Quo mediante, fuit Raguelis filia Sara
Desponsata, licet septeno fœdere vincta
Antea Coringibus vitali lumine cassis,
Quorum membra ciens Almodeus improba, fauce
Gorgonica rapuit, prædamq; in Tartara trussit.
Haud secus Harpij similis vorat omnia Dæmon.
Quem Raphael stringens vinclis, relegavit in Oras
Ægypti, reddit quæ torrida Zona Syenen
Sulphuream, solito ne rumpat more iugales
Iustorum thalamos posthac Vesana libido.

Cambrensiū Carolica.

*Sic vos assidue Raphael comitetur honore,
Antiqua serie prognatos Regibus ambos,
Ut non commoneat vobis Almodeus æstus
Illicitos. Quid enim primum noua flumina fecit
Lamechidis? Veteris Sodomæ & quæ causa Gomorræ
Excidij? Solymes cur nil nisi ruderæ cerno?
Quid decus ingentis Babilonis nuper obumbrat?
Quid quoq; dimittit Monachos? quid Numina Patrum?
Ecce minei (infandum) thalami damnosa voluptas,
Abdita quam mentis Confessio facta susurrans
Extorquet, Venerisq; dolis alimenta ministrat.
Antè tamen repetam quot splendida sidera Cælos
Circundant; quot cæca rotat Fortuna recasus;
Culca Ceres densas quot aristas parturit; æquor
Squamigeros cælus quot mobile reddit alitq;
Nubila quot volucresq; secant stridentibus alis:
Diffusa quam longo numerarem Regna sub Axe,
Quæ Venus euerit commota Cupidinis æstu.
Nam Deus, ut mens est vitiorum labe soluta,
Sic etiam castus castos sibi poscit amores:
Sic tamen haud reprobat socialis germina lecti,
Ætherei, sed ait, cunctas sub luminis oras
Crescite, multiplici gravidata vigescite fructu;
Singula nec reddant iteriles animantia plantas.
Huc ades, ô Hymenæe sacer, noua gaudia promse,
Palmigerisq; comas, solito de more, corollis
Cinge maritalis gaudentium fœdere lecti.
Sicut forma rose, iuuenum sic præterit ætas.
Ponite mœstitiam, volat irreparabile tempus.
Crescite concordēs; nec cedas, Sponse, duello,
Donec Regali referas cum Coniuge Prolem,
Et virtute Patri similem, Matriq; decore.*

Cambrenſium Caroleia.

CLIO.

ARGUMENTVM.

Post votiua docet quam plurima gaudia, quanti
Penditur à Christo Coniugialis bonos.

VT mea mens gliscit nona proclamare Britannis
Gaudia, qua ſacro corda furore mouent.

Corda furore mouent, ut ad ecſtaſin uſq; ſonando
Geſtias ipſe ſenex, & vituletur onans.

Sequana quòd Thameſi, Gallorum Nympha Monarcha
Iungitur Albionis, Lilia pulchra Roſis.

O quam magna Dei bonitas ſuccurrere lapſis !

Regnorum dubios & reparare ſtatus !

Quot ſubiêre Facis ſub imagine Apoſtaſin atram !

Spe Facis Infantæ ! ſpe cecidere ſuâ !

Londinum mihi Teſtis erit, quo nuper ad aras

Ritibus incumbens Turba profana ruit.

Corruit, ut moneat Reges, delubra colentes

Sculptiliumq; Deos non tolerare Deum.

Cæpta preces valuerè Gregis diuertere Regis,

Eripuitq; metum Filius ipſe Gregem.

Carolus ipſe tuo permiſſu, maxime Chriſte,

Optatum peragit Connubiale magis.

Gallica natura magis eſt Gens chara Britannum.

Viraq; Gens vinit conditione pari.

Hac bene cognouit Fœdus furiale ; Britanni

Sape cui vires oppoſuere ſuas.

Hac Pater expertus tuus, ô Regina ſerena,

Robore quem iunxit Nympha Britanna ſuo.

Cum furor, obtento ſub Religionis amiſſu,

In magni Regis viſcera tela iulit;

Cambrenſium Caroleia.

Contra omnes gentes, Gallis conſtanter adhaſit
Æro, armis, turmis Eliſabetha ſuis.

Mutuus undè fauor crenis, creſcetq; perennè,
Fœdere Caroleo quem modo ſauxit Hymen.

Gratulor hoc fœdus vobis, hoc gratulor omen;
Gratulor has Tadas, Terra Britanna, tibi.

Vos ô mordaces cura procul ue, querela
Hinc procul & luctus, hinc & abite mina.

Hinc Impoſtores Iuris procul eſte, ſimulias
Sparsa dolis veſtræ exeat urbe procul.

Proxiâ riſus, ludis pro lite venite,
Nos Chorus & chorea Feſta parare iubent.

Vos ô Fœminei Sexus, gaudete, papillas
Pandere iam liceat, lacteoloſq; ſinus.

Plande iuuenta, ſtruens Hyblæo Flore plateas,
Per tua puniceas compita ſparge roſas.

Plande, iuuenta, polum penetrans clangoribus altis,
Plande, ſeneſta, canens psalmata lata melo.

Aſpicias? ut latis arriſcent vultibus omnes,
Gratantes geſta, carmine, vocis, tubâ?

Aſpicias? ut Sponſos plebs ſummo attendit amore?
Nec deſeſſa diu ſtare, videre, loqui?

Ipſe monet Chriſtus vos exbilarare, Britanni,
Et vos, Cambrenſes, tangere fila lyra.

Unanimes exempla nouis depromite Sponſis,
De quibus hoc vno Cantica claudomœa.

Condecorare Canam Sponſos iuere Parentes
Cum Chriſto, Tellus quâ Galilæa iacet.

Iam circum menſas, Cerealiam munera, circum
Conuinatores diſcubuerè dapes.

Vina oritur murmur deſecta bibentibus eſſo
Nec ſinem lautis impoſuere cibus.

Cambrensiū Carolēia.

Tum Maria hanc duram sortem miserata, profatur
Submissa Christo talia voce suo:

Cernis, ut exhaustum vinum consumitur omne?

Vi nostris Sponsis auxiliere, rogo.

Ille repugnantis respondit voce Parenti:

Quid mihi sit tecum, Eccemina? multa petis;

Temporis hora mei nondum peruenit. amicis

Suasæ Matris opem cogitur inde dare.

Impleri tum iussit aquis carchesia plena,

Sex ibi nam stabant euacuata mero.

Quais bene repletis, in singula vasa liquores,

E plenis fecit fundere vina cadis;

Oeconomus gustanda iubens afferre ministros,

In noua conuersas vina propinet aquas.

Hæc cum quam cupidâ traxisset fauce, vocauit

Sponsum, incundâ talia voce ferens:

Cur peiora prius posuisti pocula mensa?

Usq; reseruasti nunc meliora tuis?

Quanti Connubij Deus, aspice, fœdera pendit,

Aspice, legitimum quàm colit ille thorum.

Letus amore tuam complectere, CAROLE, Sponsam;

O Princeps, itidem fac reuerere tuum.

Dignus amore tuus, seu spectes munera forma,

Seu bona fortuna seu bona mentis amas.

O quam Maiestas personam Celsa gubernat!

O quam temperies, gratia, forma, salus!

Quanta Charis fronti! quantus decor additus ori!

Quanta Columbinis luminibusq; Venus!

Aurea candenti consurgunt vellera mento,

Hyblæas superant labra rubore rosas.

Absolon est forma, vel Ephestion; instar & anni

Pars agili quæuis nexa vigore nitet.

Cambrensiū Carolcia.

ite concordēs; fructus quoq; palmitis inflat,

Semidei, Britonum suppeditate solo.

ollat humanum genus ex radice parentum,

Natura sequitur semina quisq; sua.

E V T E R P E,

Vatis Iessai celebrantur flamine sacro

Gaudia Regalis hīc Hymenae Thori.

M*ens mea nescio quā sacrati Numinis aurā,*

Flagrat iō Regi metra dicare mono.

triba velut velox, gēstis mea promere lingua

Vatis Iessai Cantica vincta modis.

Caroleas Tædas his assimilare laboro,

Regales animos ut regat vna Fides.

ut regat vna Thorum mens, Mystica Sponsa Maritum

Flagitat, Æthereum Sponsus ut ipse Patrem.

Annuet oratis, animas qui sanguine navis

Solvit, ut unanimes Spiritus intus agat.

Macte tuis cæptis, Rex augustissime, macte;

Ut Caput es, Sponsam dilige intro tuam.

Mystica salvifico nubens Ecclesia Christo,

Insinuat vero gaudia nostra typo.

Vos quoq; Subiecti, quos Consuetudo cæcis

Regis in Imperium Numine mota sacro

Plaudite pro nostris Regalibus optima vota

Pectoris ex imis ferte, referte Deo.

Ecquis enim vivit nostro magè Rege beatus,

Obtigit in cunctis tam bona Sponsa sinu?

Cambrenſium Caroleia.

*Inter Semideos quis tantis dotibus auctus?
Quis tibi de Regum, Carole, ſtirpe preſt?
Nullum roſtra ſonant, vici, ſubſellia viciſ
Vocibus, uſque adeo qui ſpecioſus erat.
Cui Deus igniculos virutum inſenſit auorum,
Fomite quas fecit multiplicare nouo.
A teneris didicit precepta ſacerrima vita,
Nec tulit à recto tramite fidus iter.
Quo non nobilior, quo non manſuetior ullus,
Quo non qui Martis fortior arma gerit,
Imperium mundi connexis terminat æquum,
Ambit & immenſum Regna per ampla Mare.
Te, Rex magne, Deus vaſti moderator Olympi
Reſpicit, & ſummo ſemper amore colet.
Baſameos ſpirat criniſq; & veſtis odores,
Laſteolaq; manu mirrhea ſerta legunt.
Inter Honorandas reſidet Regina Puellas,
Fida Thoris Conſors, Sponſa venuſta, tui.
Aurea cui ſplendet cum ſymis inſtituta, cuius
Verberat & nivos bella catbena ſinus.
Armillis adamante ſitiſq; reſulget elenchio,
Inter ut aſtra Poli Luna minora face.
Imbibe corde tuo Sponſi pia dicta, Paternæ
Excidat ex animo dulcis imago domus.
Ex animo Natale ſolum depono, Britannum
Regi Connubio qua modo rex a manes.
Latus tua iam ſolo dependet ab ore Mariti,
Ille tuus Dominus, Frater & alter erit.
Huic ſoli pare, ſolum complectere, Sponſa;
Huic poſtponetur Gallia tota tibi.
Sic Tyrus, & Gentes fucatos mirrice cultus,
Corycioque dabunt vellera tincta croco.*

Cambrensiū Carolēia.

ce tibi texta velamine ducitur vxor,
Carole, uirgineo concomitante choro.
vice defuncta Genitricis, prole frequenti
Vxor abundabit fertilis ipsa tibi.
sciples Natos, his & Diademata clara
Sceptrafer impones undiq; in Orbe suis.
ni populos fr̄cenis poterint cohibere superbos,
Omnia quos tollent Climata laude Duces.
os verò de iure Deo proq; forte secundā
Sacramus grates, p̄ salmata, vota, preces.
ge venite, Angli, Domino cantemus alacres;
Enge venite Scoti, concelebrate Deum.
os etiam palmas ad sidera tendite Cambri,
Curuatis genubus soluite vota Deo.
almicinesq; melo celebrate Deumque Deorum;
Plaudite, de Cœlis gloria summa venit.
nnia cui mundi subduntur Regna Monarchæ;
uirutiles animis Cœlos motricibus implet,
ui solidam tumidis terram diuisit ab undis,
ui iubet Auroram dare Lyncea lumina terris,
ui facit & Phœbum cursu peragrarē quot annēs;
ui Lunam stellāq; polo per opaca locauit;
ui primogenitos Ægypti extinxit hinc,
ui Gentem Hebræam comitatus ab Hoste reduxit;
ui Maris irati verbo fr̄cta tubra tetendit,
ui populum sicco pede fissa per aquora duxit,
ui submersis aquis Phariæ Regionis Alumnos,
ui populis semper per inhospita Regna precinuit,
ui debellauit furioso Marte Tyrannos,
ui prostrauit Amorrhæos cum Rege Sehone,
ui Basanæum superauit viribus Ogum,
ui Genti peregrina sua dedit arua colenda;

Cambrensiū Carolcia.

*Pabula qui pręstat cunctis animalibus, escam.
Psalmicines laudate Deum pro sorte secunda,
Plaudite, de Cęlis gaudia vera fluunt.*

ERATO.

ARGVMENTVM.

*Lxta nonis Sponsus Erato genialia vitę
Festa monet, Thalamios & sine lite sequi.*

M*Ane Tythoni Senis ę cubili
Exerens curru, citius resurge.
Memnonis mater, iubar ę resurgens,
Discite nubes.*

*Vestibus Sponsi Tyrijs amicti,
Phosphori lentę face tam peractę,
Mutui gaudent Hymenęa Templis
Sacra subire.*

*Ignę Delphinus pharetrati amoris
Æstuat captus inuenis tenellis;
Quod suis signis, oculiq; gestu,
Prodere tentat.*

*Innicem flagent volucres columba,
Absq; nec vident socijs cubili,
Mutua dantes alijs tenellis
Bafia multa.*

*Si sua vitis referatur vltimo,
Surgit excelsis viridis racemis,
Et inmet dines tereti sub astra
Palmite gemma.*

Cambrenſium Caroleia.

Reddit ubertim Domino liquores,
Undè cor motum ſalit atq; gaudet.

Vergit ad terram ſimulac marito

Orba ſit ulmo.

Sic viri Sponſis niſi perfruantur,

Carnis offendunt ſtimulante flammâ,

Virgines raptas uſitant propinquis,

More ſerarum.

Vinculis ſed ſi pariles Puellas,

Stupratomentes Hymenos ligant;

Quam breui nupta parient maris

Germina pulchra.

Freta ſpe tantâ, Dea, cur moraris

CAROLO dextram Britonum Monarchæ,

Et fidem ex imis animi medullis

Reddere Sponſo?

Virgo, quæ Saram ſuperas amore,

Virgo, quæ formâ ſuperas Rebeccam,

Virgo Suſannæ pia Caſtitate

Amula fulgens.

Fronte virtutes videt explicatæ

Pallas inuiſto Patre nata Diua,

Teq; nubentem colit & tuctur

ποιμενι λαόν.

Tympana argento moneat vieſſimo

Nobilis bullata ſenex Arion:

Increpet plectrum digitis canorum

Thracius Orpheus.

Ad pares ſaltet numeros inuentus,

In modum gyri moneat pedesq;

Concinnant Vates noua Caroleia,

ſed ſine felle.

Cambrensiū Carolcia.

*Ecce nectar fluat & Deorum,
Ut sitim arentis releuet palati.*

*Huic Ceres Festo, comitante Baccho,
Præsit abunde.*

I procul Serpens, procul hinc Erynnis.

I furor longè, procul hinc Megæra.

*I fera Alecto procul, hinc facesse
Hæresis atra.*

Non Stygos virius furiale pestes

Contrabat, Sponsos Pater ipse summus

Curat è Cœlis, rogo, iubilate

Nocte dieq̃.

Labitur tempus, properatq̃, fatum;

Ergo, Regales, hilares salite;

Ut Fides vnum regat vna lectum,

Pescite votis.

MELPOMENE.

ARGVMENTVM.

*Incertos casus notat, exequiasque Iacobi,
Fraudibus Infernum, præmia certa pijs.*

Q*uomodo perdidimus magnum virtute Iacobum,
Hunc Constantinum Relligione grauem?*

Scilicet in vitijs imitantes bruta Britanni,

Indigni fuimus Relligione graui.

Vos ô Iuristæ, refouentes semina litis

Membra sacrosancti proditis ære Dei.

Quæ mala non agitis? quæ non committere prompti,

Flagitis audetis, Gens inimica Deo?

Cambrensiū Caroleia.

Quisq; sub agnino tegumento fallit amicum,
Vt Christum rursus vos ingulare putem.
Nec minus obscenis Plebs precipitata tabernis,
Bellua Porcorum de grege sordet humi.
Nempè hac assidue: donec vindicta Iehouæ
Trudit in Infernos vos sine fine locos.
Hic ubi sulphureo strepitat cum fulgure fulmen,
Ixionisque rotas mens scelerata subit.
Stridet ubi dentes, & soluit verbera Iudas;
Verbera non finem, non habitura modum.
Mens memorare horret Furiarum mille Phalagas,
Qua diras animas nocte dieq; trahunt.
Qui sapia æthereum, trutinâ rationis in altâ
Pende statum, formam, materiemq; lenem.
Et nihil inuenies te vastum vilius orbem
Complecti; festes sordibus ipse inis.
Mittere nil nares nisi pus, tabemq; meatus
Corporis, & ventrem nil nisi turpe lutum.
Aspicis ut planta vegetent? ut mille colono
Cultori referant commoda mille modis?
Aspicis, ut pecorum, mortalibus utile nobis
Reddat, & ut dulcis sit sine sorde, caro?
Sin autem natale, vices, & rudera libes
Principio, medio, fine dolenda tuo;
Clamabis tibimet, Nil sum nisi pulvis & umbra;
Pompa fauilla, decor bullula, fumus opes?
Labile tempus abis, nec habet retinacula, transit,
Et citò festinat, more fluentis aquæ.
Labile tempus abis, brachibusq; senescimus horis,
Nostraq; Lethali turbine vita ruit.
Non enaserunt Patriarchæ è gurgite mortis,
Cur omen maius postera turba petant?

Cambrensiū Caroleia.

*Quam multi Reges in prima elementa soluti,
Innumeras Gentes qui domare iugis?
Nunc ubi Dux Nemroth? ubi Belus? Ninus, & eius
Mater? ubi Alcides, & Telamone satus?
Nunc ubi spes Danaum, Pelides, Nestor, Atrides,
Et Laertiades? Nunc ubi Pyrrhus atrox?
Quò pius Æneas? Quò Memnon, Troilus, Hector,
Lampades Iliaci nunc abiēre soli?
Quò fugit Macedo, Proles animosa Philippi,
Cui triplex olim subditus orbis erat?
Quò Plato, Mæconides? Quò, quem tulit alta Stagira?
Quò Cæsar, Cicero? Quò Cato, Naso, Maro?
Quò Petrus & Paulus? nostræ Testesque salutis,
Stigmate signantes martyrijque Fidem?
Quò nunc Eduardi? nunc Henricique potentes
Bello? vix nomen Plantageneta manet.
Quò Rex Pacificus pollens pietate Iacobus?
Fatum par subiit, Elisabetha, tunc.
Nunc ubi Clauigeri, triplici Diademate clari?
Iactantes Cæli se referare fores?
Induperatorum, tanquam super aspidæ, colla
Calcantes, mundum qui tenere dolis?
Ac si non nati penitus delentur ab orbe,
Et superest, præter nomen inane, nihil.
Scilicet in cinerem remans cinis, ossa mota
Vis orbata, petit terrea massa chaos.
Tempora temporibus succedunt, æria ær.
Igniculos, undam mobilis undæ capis.
Corpora corporeis hæc naturalia præstant,
Ut quos terra parit terra gravata tegat.
Non Parca parcunt, atræ necis atria nemo,
Exequiasq; tuas, & Libitina, fugit.*

Cambrensiū Caroleia:

Pyramidas Cræsi pulsas, Iræq; tabernas,
Crassos cum Cœbris sub inga dira trabis,
O Fatum horrendum, quod nec pietas, nec aux,
Nec prece, nec prætio, nec monitionibus!
Non generis splendat, non fama, nec inclita virtus,
Avertant bombos, Mors truculenta, nos.
Rex pius hæc habuit coniunctim dona Iacobus,
Et tamen hic voluit non superesse Deus.
Nec genus humanum tantum rapis, inuida Parca,
Sed (fera) tu stupidis insidiare feris,
Te geris ast illis aliquanto mitius ipsam,
Omnibus æqualis ne videre nimis.
Phoenix & Ceryx cum Cornu tempora complent
Iusta, sed humanum tollis (acerba) genus.
O Dolor! ô scelus! ô vis! ô Infamia turpis,
Quo non est melius perdere plasma Dei.
Sed mihi dic, segetem quare rapis impete cæco,
Nec potius latus corporis inane, rogo.
Nempe quod hoc fruges vernantes impedit, herbas
Impedit, ergo tibi commoda præda foret.
Sic nos culpa gravis mortales prodidit Eux,
Cum vetitos fructus pomæ cibavit Adam:
Sic tanto nostrum Serpens invidit honori,
Quando ignara mali tempora nostra forent:
Peccati mercede gravis plectantur ut omnes,
Ut subeant omnes ultima fata necis.
Nec mirum, cum Mors ita debaccharis in omnes,
Audebas ipsum morte piare Deum.
Sed, rogo, pro tanto ausu quas (Dux atra) lussi
Pœnas? Non Eschi corvæ Aula tui?
Ipsaq; squamosis quamvis cristata colubris,
Pallidior buxo, dux & mermis eras.

Cambrensiū Caroleia.

Cur igitur, soboles humana, tumescis in altum?
Cedas Semideus: cesset origo tua est.
Mortis in articulo quid profunt gaudia vite?
Quid tibi vel nino marmore structa domus?
Quid thalamos aulaſq; tuas velare tapetis,
Qua toties tinxit murice dnos Arabs?
Quid tibi proficiet caput insignire Corona?
Ambrosijs ventrem vel satiare cibus?
Quid tibi proficiet dulci indulgere Lyæo?
Quid tua vel Tyrio membra leuare thoro?
Quid iuuat aut cubis, aut te luisse tabellis?
Quid iuuat omnimodis luxuriasse bonis?
Nil iuuat his fungi, totus nil proficit orbis,
Stamina cum vite mors inopina fecat.
In medio veluti qui nauigat æquore Nauta
Non timet horrenda ſpicula dira necis:
Cum tamen ad cupidam paulatim tendit arenam,
Terminat extremam morte furente diem.
Sic Genus humanum, dum capat ſomnia mundi,
Natura ſubito debita ſoluit inops.
Hos quicunq; vides ſpeculum, mea dicta capeſſe,
Sortis & incertæ diſce timere vices.
Serius aut citius rapit inclementia Fati,
Zodiaci quicquid Phœbus ab orbe videt.
Gramen fit fœnum, fœnus fit flebile funus,
Eſt, ubi Troia fuit falce metenda Ceres.
Nunc animam expiras fame, nunc cruce, compede, flamma
Interdum plumbo, fulmine, Marte, ſiti.
Irreſoluta tamen tua cum Pars nobilis extet,
Sperne dolos Sathanæ, deliciaſq; breues.
Ante oculos, Rex magne, Patrem propoſe Iacobum,
Pacifiçum Regem Conſiliſq; pium.

Cambrensiū Carolica.

Ille libris factisque viget, semperq; vigescer,
Spiritus & summi conspicit ora Dei.
Dum frustra credunt alij sine Numine Sanctis,
Ille Deo soli fides, & astra petit.
Venerit attritis mundi Cum meta suprema
Inq; suam ruerit machina tota chaos:
Buccina fera sonum gratum dabit, ante tribunal
Iudicis astant mens pia carne nona.
Omnia transibunt sub Sole, salumq; solumq;
Mens pia sed vivet sospes in arce Poli.
Vinet io vivet longè super astra locata,
Unde dolus mendax exulat, unde dolor.
Non ibi paupertas, morbus, nec curva senectus,
Non clangit rapidi vis furiosa Noti.
Non venus, ira, timor, leuitas, nec dira cupido;
Non ibi cauidici iurgia vana fori.
Illic unanimes, correpti flamine Sancto
Gesta canunt magni perpete vocis Dei.
Expleri nequeunt mentes, saluantq; canendo,
Maius & a Trino Numine numen habent.
Cum duo mercedis loca supplicijq; supersint,
Temne dolos, Christum dilige, et astra petes.
Cur meritis hominum? cur credis inanibus umbris?
Æthereis, si vis credere, crede bonis.
Oscula fer Christo, mentis pia vota precesq;
Nulla salus alibi: cetera vana tene.
Frinola mundana vita deliria vita,
Vita tibi Christus sit, tibi Parca lucrum.
Nil nisi pulvis homo est, nisi vermibus esca cadaver.
Nobilis, ut venti flamina, fama volat.
Ipseq; vi famam producat carne vates,
Ac si non natus facile nomen eris.

Ergo

Cambrensiū Caroleia.

Ergo pijs meritis factisq; extendite nomen :
Scis bene, Rox Britonum, quod moriere semel.
Non vidit Regem meliorem Patre Iacobo
Terra Britanna, tamen cogitur ille mori.
Maſte fauore Dei parto cruciamine Nati,
Non ope Sanctorum, quæ velut umbra perit.
Participem Chriſtum Diuini Numinis ora,
Abſq; illo ad Patrem nemo venire poteſt.
Vos tamen oro, nouis Hymenæis parſite Parcæ,
Candida legitimi iura ſonete thori.
Per Cbaos imperij, per muta ſilentia veſtri,
Vos rogo per celeri ſtamina texta manu :
Fanſta nouis Sponſus, Patris ingeminate Iacobi
Tempora, diſſidium nec inga rumpat. Amen.

TERPSICHORE.

ARGVMENTVM.

Quant^o honos Nuptiis per Adamum monſtrat & Ena
Quos duodena facit Signa beare Deus.

Regia cur tragico turbasti Feſta beatu ?
Mars abeat ; Turcas mors inopina premat.
Cambria tolle caput, nec gaudia differ in horas,
Exulet a quauis ſletifer urbe dolor.
Prinatus cum nubit ouas, ſed cauſa triumpho eſt,
Cum inga magnanimus Rex Hymenæa ſubit.
Mortales vetuit flammis ardeſcere Paulus,
Præſtat enim, dixit, concelebrandus Hymen.

Cambrensiurn Carolcia.

*Vi medicina potens infernis Sponsa marito,
Corporis & mentis nubila densa fugas.
Hec iecoris sedat scintillas undique natas,
Hac falcis tumidæ gaudia septa minis.
Sic Paradyfiacis quondam formavit in hortis
Ille Opifex mundi Virginis ora Deus.
Innuis hæc etiam: Nuptos non disgreget ullus,
Quos ego confocio, solvere nemo potest.
Hæc ait, æst ubiis Evam complexus Adamus
Talia incundâ verbula voce dedit:
Ignis hic unde mihi venit in præcordia fernet?
Unde rogo nunquam visa puella prius?
Nempè quod illa stetit luteri modo proxima costa,
Per metamorphosin virgo repente nova.
Facta caro de carne mea, de sanguine sanguis,
Costaq; de costâ prima puella viger.
Corporis ergo mei pars es, tibi supplico parti,
O Lux, O vita spesq; salusq; mea.
Tu mihi sis rebus solamen & anchora stricis,
Casibus ô requies portus & curia mœis.
Tu mihi delicia, tu cordis & unica cura,
Unica spes, unum lumen, & unus honor.
Tu mihi Virgo places, seu terna fronte tonabis,
Seu Sors ridebis, tu mihi Virgo places.
Me facies Natæ, ô dulcis Olinæ, beatæ,
Qui Patris ætherei prægnata intra cavent.
Inquit, & arridens placide libavit amica
Oscula mille labris, basia mille genis.
Aspice, cur Dominus duo pectora iunxit in unum?
Ut vetet illiciti facta nefanda thori.
Aspice, quantus amor castis in origine mundi,
Quanta fides thalæni, gaudia quanta pjs:*

Cambrenfium Carolcia.

Ut prater Fatum nil soluat fœdera lecti;
Contra Pontificum fulgura pacta valent.
Efferat concutiant vicinas fulmina terras;
Collis Aventini Commoneatur apex;
Cœnula finitimi desaniat æquoris unda;
In vos Vulcani spicula mille vibrent;
Exbilarate, noui Sponsi, tamen auspice Ioue,
Fulmina nam percutiunt in iuga iacta pia.
Has Tædas Deus ipse probas, victricia Sponsis
Tempora concedis, prætorum casta fœderes
Sis princeps anni, sis Iuni Mentis amandæ,
Quo vidis Dominum Regia Diua summo,
Ut benedixisti, sic continuato fauores.
In Sponsos posthac, O Deus alme, tuos.
Fac ut luxurient Cerealia munera terris,
Da Tauro Campi gramina fata nouæ
Da veniam Geminis equitandi, lenia Cancro
Solstitia, ut segetes ventilet æra lenis.
Audeat Augustum non excruciare Leonem
Infestis radijs, feruidum axe Canis,
Virgineos fructum, variet sua poma Priapus,
Et libranda ferant plurima grana domum.
Non deformis Hyems brumali frigore stringat,
Anguipedis facilis sed moderare minas.
Contere Centauros militantes prælia Sponsis,
Inq. Sagittiferas coniice vincla manus.
Mutus afficiat Bifrontis ut bispida Capra,
Solis ab Antartico latius effer equas.
Post demittam Capram, pelagi con crescere Pisces
Ne sine; nec nimium terra rigetur Aquis.
Phryxumq; Pecus Veris renovato quot annis,
Curriculo lato quo bonus Annus eat.

POLIHYMNIA.

ARGVMENTVM.

Orphea Iuridicis *queritur* Polihymnia *preſſum*;
Vnde nouos fontes, cantica ſacra *petit*.

Quomodo fit ſubito quod fons exaruit vndis,
Nec Dominis poſſim promere digna meis?
Montibus excelsis fontes oriuntur; vtriſque
Cambria tota ſcatet; Cur mihi deſit aqua?
Parcite, Regales animæ, mea purpurat ora
Ruſtica ſimplicitas, nec ſatis apta canam.
Flumen vbique ſcatet, tamen Agnus flumen adire
Horret, ne fieret præda voranda lupo.
Quam ſimilis Iuriſta Lupo, qui devorat agnos,
Vt mihi jam Scribam vix reperire queam.
Et multis hodiè deprendo millibus vnum,
Sed cras appareat ne levis vmbra mihi.
Sic tetra mortales animos commouit Erynnis,
Sic Legiſtarum creuit in orbe chorus.
Toxica ſub linguis latitant, ſub pace Gehennæ;
Tot Cenfura premit, quot probitate valent.
Fulmina iuris huic, fauor illi, caſus ac idem:
Explicituſq; rigor, implicituſq; dolus.
Hinc oritur vatum querimonia, dedecus orbi,
Litibus innumeris quod minuatur Amor.
Non poſſunt Verres nili verrere, viuere rapto,
Aſſueri ſpolijs; furtaq; iure tegunt.
Nos odere Lupi, ſine lucris oſtia claudunt,
Si nihil attuleris, magna Minerua, vale.
Hos, Orpheu, calcato lupos: tu fulgura contra
Pugnasti, contra lurida monſtra maris,

Scribere

Cambrenſium Caroleſia.

Scribere perge; ſacram Sophiaeq; per Ægida iuro,
Florefces, Lethe cum premet atra Lupos.
Inter Apollineos vt ſtella micabis alumnos,
Rex etemim Muſas Cambriolamq; probat.
Quære nouos fontes mecum; nec turba luporum
Hos ſemel attingent, quos Deus ipſe rigat.

SALOMONIS CANTICA CANTICORVM.

CAP. I. Sponſa.

Qui nam Labris libares oscula Sponſe,
Oscula nect arce grata liquore magis.
Totus enim fragras ſuauis perfusus odore,
Hinc te Nympharum cœtus honore uehit.
Me trabs continuo poſt te, chariſſime Coniux,
Et citò virginibus te comitata ſequar.
In tua me duxti, Rex, alta palatia tecum,
Gaudia quod peperit lætitiãq; mihi.
Denigror ore, tamen (natæ Iſraelis amœnæ)
Eligor è multis millibus vna proba.
Enodens formã vitis imperuia Cedrum,
Et Salomônæ vinco tapeta Domus.
Quòd nec nos habeam, ne faſtidite ſuperba.
Nempè laborans, ſola te ponte comas.
Tu verò, eius cauſa, precordia noſtra
Intima flammata corripuere facies.

Cambrensiū Caroleia.

Dicito sub quamam requiescet arbore pastor,

Cū medio Phœbus collet in axe vapores.

Cur etenim quasi mentis inopi per devia curram?

Cur Vager, armentum sequere tuumq; perans?

SPONSVS.

Sime, sceminei celeberrima gloria sexus,

Ignoras, notas ingrediare casus:

Ingradiare casus, turbas ubi pascis greges,

Nescia nec fueris, casta puella, mihi.

Te, mea sponsa, citis Pharaonis compare ribidis,

Qua sub secreto Grammate nomen habes.

Splendescis faciem suffusa pudore, Carbena

Gemmata à collo pendet onusta tuo.

SPONSA.

Cum Rex accumbet mensæ inter fercula, erines

Gaudebit nardi suffus odore sacros:

Fasciculus mirrba nihil est, nil Camphora, tellus

Engada quam reddit, nil mihi germen olet.

Tu mihi fasciculis herbarum gravior horti

Camphora tu redolens, tu mihi germen olet.

SPONSVS.

O quam te menterem, Virgo formosa, columba

Fulgent Chaonie Lumina blanda tibi:

Lectus odoriferis, & amœnis floribus huius,

Testaq; cum tignis sunt laqueata Cedris.

C A P. II. Sponsa.

Sum veluti calto florens Hyacinthus in horto;

Sum Rosa, quam cæli ventilat aura leuis.

SPONSVS.

Inter dumosas vernant ut lilia spinas,

Inter & Ilaci sic meū Sponsa natus.

D

SPONSA.

Cambrensiū Carolcia.

SPONSA.

Ut plantas inter reliquas ad fœdera malus
Surgit, sic inter Sponsus ad astra viros,
Cuius delector spatari saepe sub umbra,
Sapius & facili carpere poma manu.
In cellas duxit vinis ubi dolia facta
Mille fuere, mibi basia sœxit amans.
Pocula plena mero mibi ferte, referte medelas.
Poma laboranti pauca dolore, rogo.
Lena lenat capitis morbos manus, excipit vlnis,
Me fonet, ac agrè dextra ministrat opem.

SPONSUS.

Vos ô formosæ per caprae oro, puellæ,
Per Damas, hædos, alipedesque greges.
Ne perturbetis manibus, strepitum sonorum
Sponsam, lassæ lenat dum sua membra thoro.

SPONSA.

Fallor? vox nostras an amici personat aures,
Imbibo quam notam mente tenace tenax?
Ut Caper in saltus qui tendit præpete gressu,
Sic Celer is sponsam desiliendo petit.
Sub muri quoties tegumento sedulus adstet,
Per que fenestratos aspicit ipse specus,
Fallor? an hæc etiam mibi retulit ore? venito
Ad sponsum citius, sponsa venusta, tuum.
Præterijt grata vice crispida bruma capillos:
Tempora Lamechidis præterière senis.
Quà, volucres docili modulantur gutture carmen.
Candida pars anni multicoloris adest.
Ver redit, & vegetat grossus, nubitq; marito
Vitis, quam tereti cortice palmes agit.
Hinc ades, ô turris, cui marmor præbuit adam,

Cambrensum Caroleia:

Huc ades, ô anima portio summa mea,
Annue propitio, sponsaq; illabere vultu,
Et tua dicta mea mente reponere precor.
Quae vites ladunt, mortales, tollite Vulpes,
Dissimulatores igne cremate reos.
Est amor in nobis, agitante tepefcimus illo,
Hic pia cœlesti numine corda mouet.
Vigilat Sponsus distentis lacte Capellis,
Donec ab Eoo Cynthius orbe micat.
Accelerato gradus, vestigia corrige tarda,
Ocior & certo spes properato mea,

CAP. III.

TEuopius eras, quo fessa solent animalia somno
Singula incundo membra lenare simul.
Ne nec durus amor solito de more quietem
Complecti sineret, sub iuga corda premeus.
Expecto Sponsum puncto, me indice, punctum
Temporis hora foret, longus & hora dies.
Turcolis curro per eburnea colla capillis
Fluxis, in vigiles non bene cauta ruo.
Quò vaga te confers, aiunt, quem quæris? amicum
Pertrepidans, refero, quem cœlo corde pio.
Inde gemens abeo, subito sed visibus offert
Sponsus, mille sono gaudia, mille modis.
Gratulor invento, mihi gaudeo, tubila fando,
Ac bilares roscis oscula figo genis.
Non prius è manibus dimittam iponsa maritum
In matris ducam quam sacra tecta mea.

SPONSVS.

Vos ô formosæ per capras oro, puellæ,
Per Damas, hædos, alpe desque greges

Cambrensiūm Carolica

Ne perturbetis manibus, strepitibus sonantibus
Sponsam, lassam lenas dum sua membra ihera
Vi Vapor, ex vastis qui fumens exit eremus
Fallor an est Compas deliciaꝝ mea?
Non tam gratissuos olfactus mirrhae grava,
Nec fumata dabunt thura Sabaea feca
Oscula, qua figis, sunt fragrantissima, fragrat
Non secus in media spica Cylissarasa.

SPONSA.

Eois constant operosa palatia Conchis,
Quae Salomon struxit sumptibus alta suis.
Grande satellitium, sex denos nempe, locavit,
Aspera qui moneant hostibus arma, viros:
Ex Libano lectum fecit consistere Regis,
Fecit & insignes Regia recta, lares.
Fecit humum, murosq; theros insternier astra,
Et nitidis gemmis cuncta micare loca.
Ipse Cathedralis Sponsus manet inter amenas
Nymphas, a Sponsa suavisolunq; rogat.
Turba puellaris, Regis spectato coramam,
Quam super imposuit mater amanda cemas.

CHAP. IIII. Sponsus.

Membra pudicus amor mellitam suada loquelam,
Dirigit & mentem docta Minerva tuam.
Lumina luminibus ita candidiora columba
Sunt, mihi quae flammis semper amaris alunt.
Excellent coccos longe tua labra rubentes,
Excellent dentes & Salomonis ebur.
Quis non & teretes suras, & brachia laudet?
Quis te Virgineum nolit amare decus?
O te felicem nimium, nimiumq; beatam,
In cuius labes corpore nulla manet.

Carthaginiensis Carolus

De Libani mentis properata carmine? Virgo
 Confer ab Hermonio rursus (sepius) pedibus oibus
 Culmen & Amari calceos possit terga relinque
 Quid tibi cum pardo, Uolpe, leone, Lupo & iugis id
 Hei mihi, quam graviter ex pluma mollis armis
 Ac si lathiferis fuscis asper amor
 Tu magis quam Kiste, Kiste, Kugentia placebis
 Tu magis quam myrrha, balsama, ibura, croci
 Tu mihi incunda Libani succo dier amma
 Marmore qui grate grata per aena fluit

SPONSA

Vos Austri, Zephiriq; feri, date subra secunda,
 Ut rutilis fument, thura, crenata rogis
 Conferat ut Caniux, iter ad Pavoria fructus
 Et legat a ramis pendula poma cadant

CAP. V. Sponsus.

L Vx mea, iam grassum per amicum rosarum flexi,
 Qua lenis astringas semper os ante comas
 Qua fons aeterna via circumfluit barbas
 Auribus & resonat Sibula gressu meo
 Cum casta tenero collegi pollice vultum
 Collegi calamos, Syntana, straga, rosas
 Lac sorpsi liquida, sorpsi quoque rosi de mella
 Pocula Pampureo fusa liquore sali
 Heus socij, vultu meo, gaudet, salite
 Pascite membra cubis, pascite circa me
 Fercula multa dapum, Carobes fere multa falerni
 Apposui mensas, concubinae ad ducam

SPONSA

Somnus adulator defusus sopore
 Qui nunquam mentem sapientia ante meam

Cambrensiū Carolica.

Audio pulsantem Sponsum, nec somnia fallam,
 Audio discentem, tolle, marita, foram.
 Vestibulumq, aperito mihi cito, rogo mado scens.
 Et caput & crines, tolle, marita, foram.
 Corporis ornamenta mei numerosa reieci,
 Commisi dudum membra lenanda thoro.
 Fontis aromaticis lymphis fuit crura rigata,
 Cam plantis quavis pare & odore liquat.
 Vestibus assurgam nam varis amicta iuncto,
 Ostia dum refero, paluere fœdo preder.
 Intempestive venis, haud tibi conchit bora;
 Luminis & lucis tolle marita seram.
 Me per vestibuli tetigit data dextra foramen
 Coniugis, & propero tollere lata foram.
 Qua mihi laxatâ, ne subvolat illius umbra
 Querente, ut prendam tendo rotendo manum.
 Nil nisi tensa manus cedentes arripit antras,
 Erro, sed errando tangor amore viri.
 Inter & errandum custos venit obuius atrox,
 Qui me denudat verberibusq, premit.
 Vos rogo Virgineæ turba, charaq, sodales,
 Quas mihi coniunxit fœdere certa fides.
 Significate viro, si fortè vidabitis illum,
 Quod mea corripuit flammens ossa vapor.
 TURBA ISRAELITIS
 Quem queris toties quem magnis laudibus effers;
 Signa refer Sponsi, Regia Virgo, cui.
 SPONSA.
 Quem quero toties, quem laudibus effero magnis,
 Eius inexcusatas, ore, notate notas.
 Splendidiora nitent radijs solaribus ora,
 Liliæq, exuperant uerna colore refata.

Cambrensiū Carolici

Quod parit unda Tagi, caput est illustrius auro,
Par cornu, ac hebeno nigra caprea fluit.
Lumina luminibus sunt candidiora columba,
Expellunt mala Punica mala magis.
In labris Charites regnant, odor exit ab illis,
Qualem prospirat statim mirra foco.
Aureus exornant digitos, sinuosus & ambis
Undiq; completo circulus orbe suo.
Dolibus innumeris natura pectus abundat,
Saphiros nuncum vincit & alius ebur.
Marmoreo lapide praestant albedine crura,
Non dabit his gemmas aurificina pares.
Cetera quid memorem? memorantem copia tardat,
Cum loquitur, liquidum nectar ab ore fluit.
Concedat calamita storax, libanusq; marito,
Concedat Sponso Cedrus acuta meo.
Sic est quem quero, sic est quem laudibus amplis
Effero, sic mentis maxima cura mea.
Quo sine, summa Poli piget (heu) convexa tueri,
Quo sine, triste mihi vivere, dulce mori.

CAP. VI. Turba Israelit.

Regia Virgo, refer nobis, quò vasis amicus,
Tardabunt nostros via nulla gradus.

S P O N S A.

In Nemus auriferum dudum descendit amicus,
Vt legat Hesperidum citrina mala manu.
Narcissos, violas, amarantibus, lilia, cerva,
Carpas ab arboribus vitia poma, noces.

S P O N S V S.

Suavior areolis, Thrysa speciosior, altis
Mœnibus es Solymes pulchrior alma Soror.

Cambridgensium Carolica.

Sauus amor pinguis magis me deterret amantem,
Quam rigidus Maiores aspera leta rotans,
Ora pudicus amor, mollioranda iuncta loquens,
Dirigit & mentem docta Minerva tuam.
Irradiat Pupilla oculis Christallina casta
Purpura cum citro pingit utraq; genas.
Excellunt coccos longè tua labra rubentes
Excellunt mala Punica mala magis.
Tot sunt in numero vicine semper amene
Stemmata Reginae, Sponsa venusta, tibi,
Innumera Lectum circumstant ordine Nymphae,
Participes thalami, Regia virgo, tui.
Has omnes superas formâ, & virgine puellas,
In te dilecta stat Genitricis amor.
Lata tibi sola soluant praecordia Nymphae,
Lata tibi recinunt psalmata, mille modis.
Exerit ut Rofeor coniux Tythonia vultus
E lecto surgit sic mea Sponsa suo.
Inter ut astra Poli fulgescit Luna minor,
Sic ea virgineo praestat honore chore.
Cynthia obscuras fugat ut splendore penbras,
Sic pellit maculas immaculata procul.
Vexillis hostes ut terrent agmina dira,
Incute horrorum sic Sulamitha malis.

SPONSA.

Per siluestre iuuat vestigia ferre iuuetum,
Vt videam iuxta flumina vultus, auces.
Vt videam, crescat nunquid mea vinea feta?
Nunquid terra ferat semen arua novum?
Deflexi cursum rapido post Hector Euro,
At celeri petij Regia caetera pede.

SPONSA.

Cambrensum Carolica.

SPONSA.

Cur das terga fugas, formosa venere? Sponsa,
Amplexus capis Dextera, quibus tuas,
Cur spectatis eam, quae formidatibus olli,
Est exercitibus plus Sulamichis virami.

CHAP. VII.

O Tuae quàm ducis vestigia passibus aequis?
O quàm directos, Regia virgo, pedes!
O quàm verticiles femorum Natura decoros
Conformat, Aquilae pars ubi nexa manet.
Inguen habes calici par dalti uellere plena,
Ventriculum sinilem fragitur alius tunc.
Vbera & uberibus sunt candidiora capella,
Vincit Ebur cernix alba colore tua.
Cerulea Barthrabbim prope, lumina, lumina stagni,
Sunt Helebonxis lucidiora vadis.
Perpulchram Libaninae quoque, denotas arcus,
Unde Damasceni conspiciuntur agri.
Carmelum aequiparat caput, ossum compta capronis,
Gratia incundans pingit utraque genas.
Palma velut flumini pallescit ad estia vernans,
Sic crescu fractus Religionis habens.
Quales gemmatis reddis vindemia botros,
Tales mammarum pectora casta sunt.
Non tam fragrantis olfactus Camphora spirat,
Quam caput unguentem (silleto amica) Natans.
Mellea rotatum diffundat una pulatum,
Guttare qua cupido iura uoluit trahat.
SPONSA.

Mens mea sacratis percussa Copidinis armis,
Iamdudum sancti flagrat amore viri.

Ergo

Caribrensiū Carolia.

Senus amor pangens magis me deterret amantem,
Quam rigidus Maiores aspera leta rotans,
Ora pudicus amor, mollioranda loquelam,
Dirigit & mentem docta Minerva tuam.
Irradiat Pupilla oculis Christallina castis
Purpura cum citro pingit virasq; genas.
Excellunt coccos longè tua labra rubentes
Excellunt male Punica mala magis.
Tot sunt in numero vicine semper antena
Stemmata Reginae, Sponsa venusta, tibi;
Innumera Læta circumstant ordine Nymphae,
Participes thalami, Regia virgo, tui.
Has omnes superas formâ, & virtute puellas,
In te dilecta stat Gemiticis amor.
Lata tibi sola solunt præconia Nymphae,
Lata tibi recinnus psalmata, mille modis.
Exerit ut Rostor coniux Tythonia vulsum
E lecto surgit sic mea Sponsa suo.
Inter ut astra Poli fulgescit Luna minor,
Sic ea virgineo præstat honore choro.
Cynthius obscuras fugat ut splendore tenebras,
Sic pellit maculas immaculata procul.
Vexillis hostes ut terrent agmina lura,
Incutit horrorem sic Sulamitha malis.

SPONSA.

Per siluestre iuvat vestigia ferre nucerum,
Vt videam iuxta flumina nulla, onces.
Vt videam, crescat nunquam mea vines setu.
Nunquid terra ferat semen arata novum?
Deflexi cursum rapido post Hector Euro,
At celeri petij Regia tellus pede.

SPON-

Cambrensiū Carolcia.

SPONSA.

Cur das terga fugas formosa venaster Sponsa,
Amplexus capis Dextera nostra iure,
Cur spectatis eam, qua formidabilis olli
Est exercitibus plis Sulamicha viram?

CHAP. VII.

O Tua quā ducis vestigia passibus aequis,
O quā directos, Regia virgo, pedes!

O quā verticulus femorum Natura decoros
Conformat Aquaeis par sibi nexa manat.

Inguen habes calici par dulci uellare plena,
Ventriculus similem frugibus almas tones.

Vbera & vberibus sunt candidiora capillis,
Vincit Ebur cernix alba colore tua.

Cerula Barthabbim prope lumina, lumina stagni,
Sunt Helebonæis lucidiora vadis.

Perpulchram Libaninas quoq; denotat arcus,
Unde Damasceni conspiciuntur agri.

Carmelum equiparat caput, offrum compta caprona,
Gratia incundans pingit vtraq; genas.

Palma velut flumij pullescit ad ostia vernans,
Sic crescu fractus Religionis habens.

Quales gemmatis reddis vindemia betros,
Tales mammarum pectora cuncta fimo.

Non tam fragantes olfactus Camphora spirat,
Quam caput unguentum (silleto amica) nardus.

Mellea voratum diffundat vna pulsatim,
Guttire qua cupido iurba comittra trabat.

SPONSA.

Mens mea sacratis percussa Copidinis armis,
Iam dudum sancti flagrat amore viri.

Ergo

Cambrenſium Caroleia.

Ergo tibi placeat ſacroſ luſtrare recessus,

Qua varijs herbis Protheus ornat humum.

Scilicet hic luſus peragamus amoris amantes,

Dum nox præcreat more fluentis aquæ;

Nempè ſoporifero mandemus membra grabato,

Donec ab Eo prodeat orbe dies.

Tunc utrum vitis directe iungitur ulmo,

Viſemusq; reſert quomodo grana ſolave.

Tunc tibi monſtrabo diſſentias lacte Capellæ;

Tunc tibi monſtrabo brachia, crura, pedes.

Tunc tibi Mandragoræ fragrat, Roſa, Spiça, Papaver.

(O deſiderij ſpes generoſa mei)

Punica perpetuam comedas reparantia vitam,

Pomaq; percipies qua mea Villa tenet.

CHAP. VIII.

O Vinam poſſem tibi ſigere baſia, Sponſe,

Quem mihi dilecti fratris habebo loco.

Quem citò deducam laqueatis matris ad ades,

Vi virtutis iter ſodula ſcire queam.

Ut teſtis etiam tibi muſſa reſpoſta miniſtro,

Vi tibi dem fructus (mitis amice) manu.

Lana lenat capitis morbos, manus excipit vlnis,

Me ſonnet, ac agra dextra miniſtrat opem.

SPONSUS.

Vos, ô formoſa, per Capras oro, Puellæ,

Per Damas, Hædas, alipedesq; greges.

Ne perturbetis manibus ſtrepitum ſonarum

Sponſam, laſſa lenat dum ſua membra iſoro.

Quæ precor è naſtis veſtigia traxit exami?

Quæq; innixa viro candida virgo ſuit?

Inter

Cambrensiam Caroleia

Inter odoriferas frutices te monno, Puella,

Inveni? peperit hic ubi mater domus

Pectore, signa velut cedrinis insculpta Columnis

Pone catbenatum me, Sulamicha, tuo.

Omnia vincit amor, Mors & concedet amor,

Accipit à Cœlo numen honestus amor.

Adde faces facibus, flammatis ignibus ignes,

Fortior his penetrans ignis amoris erit.

Non aqua rostringunt flammis Cupidinis ignes,

Nec minius inflammant pectora nostra cruces.

Non prece, vel pretio desleclitur ipse, vel irâ:

Non timet horriferi tela Cupido davis.

Est mihi parua Soror, clausas habet illa papillas,

Quid dicam quando postulat ausa sonant

S P O N S A.

Tempore venturo si murus abenens esset,

Hunc super argento Regia tecta firmam.

Tempore venturo sin esset ianua forsan,

Cum cedro niqueum conddecorabit ebur:

S P O N S A.

Ipsa ego sum murus, turre sunt vbera tuquam,

Et Sponsi tantum vino sanguis mei.

Hinc prope sistis apud Baalhamonâ vinea Regis,

Pro quâ custodes aurea mille ferunt.

S P O N S A.

Sponsa coloratos vena quâ spaciare per agros,

Adstat apud limen iano suctata phalanx;

Vi bibat aure tuum vnguentum armis tamen

Dulcius, & bibitum sepius ore ferat.

S P O N S A.

Ad montes duerte gradus, & dulcis amice,

Et per per odoratos hinnulus ito locos.

Ne

Cambrensinum Caroleia.

Ne dicant Critici sacra me miscere profanis,
Det Deus, vt vester sit sine labe thorus.

THALLIA.

ARGUMENTVM.

Exuperat geminas bene maritum et puella,
Mulet amara domus anxiosa que curis.

Soluantur pluviae, nives, procellae,
Rugosaeq; Hyemis rudes ministri,
Nunc herba redant agris, Orion
Fugit, ventus abest, vicesq; mutant
Terra. Prospera, nuncupata frugum
Aetrix, casta choros Diana ducit,
Accrescens facit ritum instituta,
Quae prona & celeris, sed ordinata,
Menses volvere, quaeq; mutant
Vna cum rapidis equis quadrigis
Fratri restituit. Salus Lepori
O Tempus Iosiale de stimenda
Tempus quod Britones ad astra tollunt,
Tollunt Angligenae, Scoti, et Ierni,
Cum Cambrense Noua Virago Terra,
Tollunt Virginem Coloniamque
Cui Gallus, Danus, & ferax Holandus,
Cui Sueci soliti patre priores
Exoptant alacres perennitatem,
Princeps Allobrogum licet ligatus
Vinclis Coniugij sit ipse Ibero

Cambrenſium Caroleſa.

*Sperat pluſ fidei Britanniarum
Quam Tædis alibi ſuis oriri.
Sed, Dux, ante alios, Etrufce Magne,
Hanc lucem reputas magis beatam,
Quâ Conſanguineæ tuæ, Monarchæ
Tanto Stemmæ viribusq; tantis
Iunctæ ſœdere gratularia amen.
Hoc tempus nunc nota ſigno,
Vos, quos Auſtria ſuſpicatur eſſe
Veros Teutonicos, fanere promptos
Magno Rhenicolæ, Leonibusque
Tempus quod Venetum Status honorant.
Omnes unanimis fatentur iſta
Tædas præcipua Dei peractæ
Cura, ad ſingula Regna Chriſtiana
Penſanda in trutina libraq; iſta:
Arcendam ad rabiem, Tyrannidemq;
Quam Mens ſiſa nimis ſuis, ſuperba,
Inſtinctu Satanæ, doſoſo & auro
Inferre innocuis breui propinquis
Poſſet. Conſilijs ſed iſta diſquens
Gemmatis melius quid eſſe conebis
Longè dicite poſſis, o Sorores?
Aut pulchro pretioſius quid auro?
Annon Fœmina caſta, ſac venuſta,
Solo in Numine ſpem locans ſalutis,
Quæ ſe morigeram gerit marito?
Hæc nos vincit amabiles Puellas,
Hæc omnes ſupereminet lapillos,
Hæc Regis ſuperat domos potentis,
Auleas, & opes Midæque gazas.
Hanc ſi poſſidet, baud magis beatus*

Cambrensiū Carolcia.

Illus vixerit : hac enim Marito
 Apportat bona fertilis Puellis
 Vxor plurima; fata lenit æni.
 Hac solatiolum anxij doloris,
 Quando Sors rigidis tenat procellis,
 Quando retrogradis fremit quadrigis.
 Quamuis Fœmina veste purpuretur,
 Quamuis Stemmata Regio sit orta,
 Quamuis Chrysolito tumens Carbena
 Sinus splendida lacteos, & auro
 Dives verberet arte perpolita;
 Quamvis Arabum fluant odore
 Crines; sirmate verrat & virago
 Terram; Praxitelis licet figuras
 Vincat : si tamen obstrepat fouere
 Sponsum, legibus eius & repugnet,
 Dum non Decalogi Statuta contra
 Sponsam sollicitat; cruore fultam
 Aut mutare fidem profanus Agni;
 Et si non Adiaphoræ obêdit,
 Quæ vultu placido rogat maritus,
 Huius dico animam periclitari,
 Si non iussa viri lubens facessat.
 Sponsæ Sponsus enim præstet Corona,
 Sponsi Christus vt est Caput, Corona.
 Va quæis obloquium vocationi
 Detur Fœminæ periculosum.
 Nî res in speculo nitent reflexa,
 Hoc vti speculo innuat quid unquam?
 Ergo morigerans tuo Marito,
 Has fac, Nympha, Rosarubente vultu,
 Complectens nuncis tuum lacertis,

Figen
 Curis
 Ira v
 Si qu
 Votis
 Rege
 In no
 Vlci
 Vinc
 Toru
 Parc
 Reg
 Tan
 Vsu
 Car
 Spo
 Reg
 Cor
 Ve
 Da
 Et
 Sic
 Ru
 Ve
 Vi
 Va
 Te
 Ill
 Te
 Fe
 P
 T

Cambrenſium Caroleia.

*Figensq; oscula periocunda labris.
Curis ſin animum vides onuſtum,
Ira vel citò percitum furere,
Si quid non anibus bonis peractum
Votis eueniat domi foriſq;
Regem blandulis voca rogatiſ;
In nos, dulce Decus, labella noſtra
Vlciscère tui furoris æſtrum.
Vindiſtam, mea Lux, feram libenter.
Totum ſupplicium luet Marita,
Parcat Rex genium ſuum grauate.
Regis vis mihi corculo negare
Tantillum? Dominæ vices iubentis
Vſurpabo ferox, miniſque cogam.
Cura, crede mihi, graues fugantur
Sponſæ colloquijs; amara lenit
Regni blandus Amor, medela morbi
Cordis, certa ſalus, mali fugatrix.
Velis omnia ſic cadent ſecundis,
Dum nauare operam ſtudes amicam,
Et mulces Domini Serena motum.
Sic cum tortæ Dex nimis ſenera
Rumpent ſtamina, Stella ſis creata,
Vt magnum ſuperes Polo Booten,
Vincas Andromedæ, Maria, Sidus,
Vincas pulchricoriam nitore Phœben.
Terris interea beata viues,
Illuſtrans radijs tuis Britannos.
Te, Rex, indico nec minus beatum,
Fælicem nimum, cui ſupremus
Princeps ſcædere virginem ligauit
Talem Connubij, Roſam, Rebeccam,*

Talem

Cambrenſium Caroleia

Talem Palladium Deam Diadema,
Cuius Iupiter eſt origo Stirps,
Cuius ſola Fides recumbit aſtris,
Innixa & meritis ſacris Ieſu
Credidit non alibi ſibi ſalutem.
Cuius cura pia eſt mali carere
Fœda labe, calamitatis auſa.
Sed laudes numerare mentis omnes,
Hoc eſſet laterem lanare, iterum,
Focum conſtruerem calente Sole.
Ergo Cambriolæ nonem ſuauis
Clandam, nam Charites ſuas loquelas
Cambrenſes video diu editas,
Quas pro Cambriolæ Britannique
Magnis Principibus canent ſalute;
Verſus Caroleos magis ſtupendos,
Verſus plus meritos legi Senatu,
Iſtos præcipuè meos ſequentes.

CHARITVM CAROLEIA.

EVPHROSINE.

ARGVMENTVM.

*Seria pro Patriæ confert meditanda ſalute
Senſibus Euphroſyne, Carole Magne, tuis.*

Agne Monarcha, licet ſcriptis ab Apolline
A Patre præceptis perpoliare tuis. (Magno
Nec polypragmatici pollentes munere fandi,
Nec tibi deficiant cognitione graues.

Ne

Cambrenſium Caroleia.

Ne dedigneris tamen hæc documenta probare,

Quæ tibi Vauhanni mitto dicanda manu.

Non aurum gemmaſque tibi, ſed ditius auto

Et gemmis, dignum Principe portat opus.

Vota preceſq; Deo, viduæ munuſcula Chriſto,

Regibus egregijs & placere libri.

Carolus Hiftoriam Cominæ, quintus amabat

Sub ceruicali depoſuitque iuo.

Nec minus Iliados Proles animoſa Philippi

Inter bellandum ſepe legebat opus.

Non hîc Vtopiam ſingo, phœaſma Platonis

Negligo, nil præter materiale cano.

Dulce reale tibi, cuius mens obruta curis

Multiplici rerum mole, vacare nequit.

De Britannicæ Religionis.

Quæſtio ſi fuerit de Religionis tenenda,
Iſta vacillante, non tibi, dico ſide.

Candidiore Fides luſtrat lumine mundum,

Quo propius tetigit limina prima Patrum.

Lumen at Eclipſin paſſum labentibus annis

Reddidit impuram, quæ fuit alba, Fidem.

Iam tenebris pulſis renouat fulgore Britannos

Præſta, triumphatrix, viuenda, vera Fides.

Hanc ſuper ut petram mea vis conſiſtit, & Orcum

Absq; pecuniſici traditione premet.

Sanctorum meritis non audeo ſperare, multo

Fido minus proprijs, ſculptiliumue lacris.

Gaudent pro nobis, ſcio; ſacrificare ſed illis;

Inniti aut meritis eſt ut arundo leui.

Zelotypus Deus eſt, alijs ſine vindicis ira

Non credas, Nato ſoluit vota Del.

Cambrensiū Carolcia,

Aeneas hic Serpens signum Cruce pendet ab alta,
Ut sit peccatis sola medela tuis.

Sola medela Fides Agni suffulsa cruce:

Concipe mente Crucem, concipe dulce jugum,
Molle iugum Christi, qui simplicitate Columba
Contentus, Vulpes adit & arte uasros.

Sape Catechistam Doctores ante peritos

Extollit; simplex cor holocausta Deo est.

Is sedet ad dextram Patris, Iudexque futurus

Te super, & Papam Cardineumque chorum.

De Pace & Rege Pacifico imitando.

Quoties Regum studuit componere motus,
Pacificum Patrem, Rex, imitare tuum.

Re Saluatoris mundi, non nomine tantum,

Munia apud Patrem Natus Iesus agit.

Rex Iesuita pius re quantum distat ab illo,

Qui Iesuita palam nomine, regis fuit.

Ille Palatinum sibi met Prolemque reliquit

Spe pacis, bellum dum crepat iste suis.

Rex Saluatori similis, qui bella perosus,

Pro grege Pastor obis, pro grege lytron erat.

Rex Medico similis, qui, dum spes altera restat,

Non serra aut flamma putrida membra granat.

Blanditis & Pace prius conuertere tentat

Hostiles animos, quam fera bella gerit.

Tanta Patrem Patriæ superabat cura salutis

Humane: Natum credidit ipse Lupis.

Rem sibi restitui cunctando sperat ademptam,

Hostem consilijs & sine eade petis.

In desperatis cum nulla flecteret arte,

Agnus Pacificus cogitur esse Leo.

Cambrensiū Caroleia:

De Fœdere cum finitimis ineundo.

Non pigeat renovare Pater qua Fœdera sanxit;
Belgarum primum sit tibi cura Status.
Non solus Fidei causa sed nautica propter,
His dare suppetias auxiliumq; iubes.
Nec minus & Materna Domus firmetur amore,
Et quos Magnates Teutonis Ora colit.
Pacis Consilijs his Author, viribus illis,
Christicolas trinites lance pariq; gradu.
Sic Rex Hesperius vicinos ambiat auro;
Gallorum cupiens subdere colla iugo;
Fœdus inares agitur. Nunquam cessare Britanni,
Ante fuit, Cæsar, Gallia victa tibi.

De Palatinatu recuperando.

Nec iubar Albionis tua Terra per otia tantum;
Sentiat & radios Teutonis Ora tuos.
Ut possis, quod fata Patrem vetnere, Sororis
Marte Palatinum ne patiare premi.
Huic oneri succede, faces extinguere belli
Non innat inducys, vis ubi intra regit,
Te Moderatorem cupiunt lato ore Dinastæ,
Quorum vicinos flamma feribat agros.
Milicis effrænis rabies discrimine nullo
Concutit, Electis qui bene velle putant.
Anglia non renuit caput obicere periculis,
Dum fremis hostili Teutonis Ora manu.
Scilicet hac uno denotimus ore Senatu
Spem, Gazas, Animas pro Grege, Rege, Fide,
Regia si quondam populo auscultasset Eliza,
Non socios anxi mole granaret Iber.

Cambrensiū Carolcia.

*Aeneas hic Serpens signum Cruce pendet ab altis,
Ut sit peccatis sola medela tuis.*

Sola medela Fides Agni suffulta amore:

Concipe mente Crucem, concipe dulce jugum.

Molle ingum Christi, qui simplicitate Columba

Contentus, Vulpes ad: & arte uasros.

Sape Catechistam Doctores ante peritos

Extollit; simplex cor holocausta Deo est.

Is sedet ad dextram Patris, Iudexque futurus

Te super, & Papam Cardineumque chorum.

De Pace & Rege Pacifico imitando.

Q*uoties Regum studuit componere motus,
Pacificum Patrem, Rex, imitare tuum.*

Re Saluatoris mundi, non nomine tantum,

Munia apud Patrem Natus Iesus agit.

Rex Iesuita pius re quantum distat ab illo,

Qui Iesuita palam nomine, regis fuit.

Ille Palatinum sibi met Prolemque reliquit

Spe pacis, bellum dum crepat iste suis.

Rex Saluatori similis, qui bella perosus,

Pro grege Pastor ovis, pro grege lytron erat.

Rex Medico similis, qui, dum spes altera restat,

Non serra aut flamma putrida membra granat.

Blanditis & Pace prae conuertere tentat

Hostiles animos, quam fera bella gerit.

Tanta Patrem Patriae superabat cura salutis

Humane: Natum credidit ipse Lupis.

Rem sibi restitui cunctando sperat adeptam,

Hostem consilijs & sine eade petis.

In desperatis cum nulla flecteret arte,

Agnus Pacificus cogitur esse Leo.

Cambrensiū Carolēia:

De Fœdere cum finitimis ineundo,

Non pigeat renovare Pater qua Fœdera sanxit;
Belgarum primum sit tibi cura Status.
Non solum Fidei causa sed nautica propter,
His dare suppetias auxiliūq; iuvet.
Nec minus & Materna Domus firmetur amore,
Et quos Magnates Teutonis Ora colis.
Pacis Consilijs his Author, viribus illis,
Christicolas trutines lance pariq; gradu.
Sic Rex Hesperius vicinos ambiat auro;
Gallorum cupiens subdere colla iugo;
Tunc tuares agitur. Nunquam cessare Britanni,
Ante fuit, Cæsar, Gallia victa tibi.

De Palatinatu recuperando.

Nec iubar Albionis tua Terra per otia tantū;
Sentias & radios Teutonis Ora tuos.
Ut possis, quod fata Patrem vetuere, Sororis
Marte Palatinum ne patiare premi.
Hinc oneri succede, faces extinguere belli
Non innat inducijs, vis ubi intra regit,
Te Moderatorem cupiunt leto ore Dinastæ,
Quorum vicinos flamma feribat agros.
Milicis effrænis rabies discrimine nullo
Concutit, Electis qui bene velle putant.
Anglia non renuit caput obicere periculis,
Dum fremit hostili Teutonis Ora manu.
Scilicet hac uno demonimus ore Senatu
Spem, Gazas, Animas pro Grege, Rege, Fide.
Regia si quondam populo auscultasset Eliza,
Non socios antri mole gravaret Iber.

Cambrensiū Cardleia.

*Sumptibus expetijt proprijs Deuonia sola,
Hispanū Terras subdere Marte Nouas.
Elisabetha, crucis tua laus examine crescit;
Sis patiens, Frater dum tuus arma parat.
Quos scit amare Poli Septentrio (Diua) Booten,
Te citò restituent, o Noua Stella, iuu.*

De Subsidijs & vectigalibus Bello- rum neruis.

S*oluerē si Censūs & vectigalia tempus
Postulat, hac blandā querere voce decet.
Sed si soluendo sit onus graue, rodero factum
Des Asinis veniam, rudere namq; iuuet.
Ardua non sapiunt omnes molimina Regum,
Quod Caput intendit cætera membra latet.
Non sine subsidijs Rex & Respublica constant,
Sen bellum spectes, fœdera sine foris.
Nos sumus enervēs sine neruis ætis æternis,
Vos eritis testes Terra Salumq; tibi.*

De Subsidiarum tabulis perpendendis.

S*ubsidiy tabulas opus est Censoribus æquis
Pendere, qui possint anticipare dolos.
Sunt qui de redditu benè libras mille quot annè
Expendant, multo nec minùs ære valent;
Quos ita ditatos tamen audent forte minores,
Non nisi pro libris octo quot annè dare.
Per multos noni, fœlix quos copia rerum
Extulit, at Regi commoda nulla ferunt.
Iudicè me, nimium turpis sapit Euclio cœnum,
Qui non Subsidiū soluere sponte cupit;*

Catobrenfium Catolcia.

*Præcipue pro communione, cum agitur armis
Vis, vicinos vel trutinans statim.*

*De Militibus deligendis & laboribus
affuefaciendis.*

I Nuitus sed iure mea certamina Martis,
Namq; latrocinium Mars inhonestus erit.

Frontini placeat Strategemata senex, moderna

Nec tibi displiceat volvere gesta Ducum.

In Bello Dolus est Virtus; victoria parco

Sanguine parca placet, victima grata Deo.

Decretis quicunq; domi sat promptus obêdit.

In Bello vidi morigerare foris :

Hic tibi Miles erit, noster testatur idipsum

Scriba, nec ignarus, qui documenta refert.

Deditus ille licet studiis, pomen sita vatavis

Hungariæ, Venetum præsidisq; pigil:

Ebrietate loatens, Cyclops temerarius ausis

Non sua militiæ munia dexteraget.

Vnus cum superet veteranus quinque nomatos,

Hunc torpescens ne patiare situm.

Vel pharetris rotis, vel pulvere mittere bombas

Affuescat, cuneos aut agitare leues.

Ordinibus longis, aut sectas explicet alas,

Aus Lance fermet cornua Turca, tæ.

Corpore dum satagat Miles, vel mæsto, paratur

Ad maiora capax deteriora fugit.

*De Medicis in Castra accersendis præcipue in
tempore contagionis.*

N Uper in armatos, ciues, rigidofq; colonos
Sanis infueto Febbris acerbis modis.

Cambrenſium Caroleia.

Cuius Principium cum pender ab aere miſto,
Corda venenato tincta calore penit.
Vis occulta patet poſt annos quinque madentes,
Eſtu repletos inſiciente nono.
Sic Deus humanum Genus ob peccata flagellat,
Ni tollunt Reges ebria facta gale.
Inclite Rex, cum tanta luis contagia ſerpant,
Procura Medicos Martia caſtra ſequi.
Vos, ô Hippocratis Genij, date Pharmaca ſponte,
Antidotos certas ad remouenda mala.
Cur non Limonium ſuccis extinguitis ignes?
Cur Pilulas Ruſſi nono datis obſq; mora?
Nempè Aloen, Mirrham, volo vos miſcere crocumque,
Sine placet Pilulis, ſine liquore dare.
Faſtius hiſ agros non eſt medicamen in orbe,
Ni tumeat forſus vena cruore putri.
Expediet cultro tum, vel ſudoribus uti.
Contra omnes morbos parca diſta valet.
Hiſ inſiſtentes Eduardi tempore Sexti,
Seruauerunt Medici millia multa virum.

De Arte Sagittandi renouandâ & alijs idoneis
armis comparandis.

Vtilis Aſchami Liber eſt dignuſq; pedestri,
Si Phaterrata probas, ſetq; quaterq; legi.
Arte Sagittandi Gallos vicera Britanni,
Nulla lacerioſis Ars magis apta viris.
Sic ad Agincourten Equites coſſere ſagittis,
Infixis ſudibus militis ante prædæ.
Sphærica ſulphurea non eſt ſam certa canali
Glandula miſſa. Pedes dum cap membra manet.

Cambrensiū Caroleia.

Plus terrore soni scloppareboante cohortes
Ledit, quam sano vulnere nisa procul.

Classica bombardis & propugnacula manu,

Arcubus at pugnatis sic bene cedet opus.

Ambos vices habent, et Martis cetera tela,

Qua semper curasse parata tuis.

Propria quisq; gerat, non ementia favore,

Minima nec sechois preparat arma sibi.

De ancipiti certaminis Alci praeuenda.

Bella licet instemineas, ne respice pacem.
Hostibus ex auro pens aliquando patet.

Dum Mercatorio multis onerata Carinis

Mercibus, incoletis semper corpore iter.

Lubrica dum ruit clauis Fortuna sereno,

Dumq; iacobinis longa crumena fluit.

Quis nisi Mercurius, nisi Diuus dices habetur?

Fuit Rosa quod calat, paber & ipse senex.

Sed si retrograda Megetrix Rhamefia forte

Obrueris solen, perfida more statum.

Nanis & horrifomis totos aues sanctibus Eulis,

Pressaq; per Syren, per frata caeca Maris.

Rebus in aduersis qui consoletur, Achates

Nullus erit, nullus qui sibi reddet opem.

Dux ditione potens Burgundus Carolus olim,

Ut Deus, omnimodo vultus honore fuit.

Post ubi peruerso Fortuna recipere vultus

Compulerit trepida bis dare verga fuga.

Dux prope solus eras, neglectus ab omnibus illis

Principibus, fallis qui pepigerat sibi.

Exemplo cuius discas non nulla multa

Credere Fortunae, ni data causa gravis.

Cambresium Cardia

Quid faciendum sit in desperatis, aut cum
diffiore inimico contendendo.

I Sta sed incassum; ni luxibus, igne torques
Vis; quibus arctaris, tessera senecta cades.
Burgundus perijt non puro Marte, sed arte,
Scilicet Italici prodicione ducis.
Si tamen infans te pugnes, ad Castra coherces
Sparsas non alibi discere dire sua.
Certamen renouare saluti Deus uoluit arripit.
Victor onans bodie et tu ubi restauit.
Esto Comes belli dux, uel Baro Nobilis; Anglis
Audieris nunquam Ortare iuga fuga.
Fascinat aut Natura caput, uel Opibus imperat,
Abditus aut Coniur: Dux ita Miles ita.
Fac cū quod faceres, si fons erroris plena.
Nam fera cunctari non uak Chryse ferit.
Sicut Oues fuerint superata, gaudent hostes
Tradiderant nimia credulitate Lupi.
Sic tu, cum Cræso subiecti carantem, uermem
Redde prius Pelago, uel spelunda solum.
Diminuendo soli segretas, alimentis agere,
Vrbu dirueris, moenia colles, foveas imp.
Hostica mens auro confusa, inuoluitur in alkum.
Auri tolle lates, officiosa redit.
Prædis ditescit miles, arctetur, tot hoste
Facto inopi, uotis ipse fructu cain.
Sit demoliri tibi præpugnaculo cura
Ultima: vastata sint prius hostis opes.
Cum tibi scribo, tuos intelligo: nostra Minerua
Delicias Britonum non facit ira foris.

Cambrensiū Catoleia.

De militum stipendijs Capitaneorum

avaritiā detentis.

Cunctator plerumq; cupis Capitanus esse,

Militis ut seruet de stipendio sibi.

Ut Cete pisces immensa fauce minutor

Absorbens cupida per freta destitutor.

Sic foris, ut Legista domi, Dux bellicus ambis,

Premia virtutis debita saepe vorans.

Corporis hinc pallens maris, vixitq; laboris

Excors, non potis est ferre Gradivus onus.

De militibus astu Capitanei

Caupo natis.

Nec foris hac tantum: quin Dux iter ante capessit,

Pro parua fortis ara redire furit.

Quando Magistratus nostro contumina tradit

Inscriptos, aptos militibq; vias.

Contrahit interdum frantum / Quo suppositis auribus

Eger hic, ille foveat, natusq; cavet.

Ipsa Magistratus fortasse favora, ut quidq; daret,

Non probas inscribi, quosq; parum ordo iubar.

De Classe Nauali prospiciendā.

Cum tibi Regna rigent, quorum sunt maxima fluctus,

Dilige Nauceros, vndicoliq; fano:

Non sceleris, sed quod amanda minime fuit,

Usa magnis nuntius vela Notis.

Qui noscunt tabulis, fures, freta, litorea, ventos,

Frigida quid reddis Gens, quid adusta boni.

Huc qui transpugnant sua damnis lucra quotannis

Qualia piscando sibi Nova Terra daret.

Cambrensiū Caroleia.

O utinam nobis auscultet Regius Heros,
Credat & expertis, Non dat Iberis opes
Tantas, apportet quantas Nova Terra Britannis,
Si foret incultus falce domatus ager:
Piscibus ut melius possent insistere Nautæ,
Commoda terra foret, commoda nulla mare.
In commune bonum cura studioq; recumbo.
Vt Patriota Vigil concipe velle meum.
Ne Turcæ Mauriq; natum spolia ampla reparent,
Inducijs aut vi reddere sua decet.
Ne Mercatorum subita versum Iberus
Surripias naues, autè canere inbe.

De vndiculis annuatim sine Regis dispendio
procreandis.

Cum gazis nostris imbiant per sapa Piratæ,
Quæis luara sunt ipsa plurijs opima fide,
Auxiliatrices tres naues addo feroces
Sumptibus instructas, O Nova Terra, tuis.
Quarum præsidij nostræ res utitur, hamos
Tendant, & pelago vicia mille struant,
Hinc quoq; militiæ Mauortia pignora crescent,
Tempore quæ belli sic aluisse iuvat.
Nos minus excubias seruare Hybernia debet,
Semper enim capiat Prædo remota loca.

Quod cæcis nostris tot annorum culturis de
fatigatis, multum Reip. interfit Com
lonias in, Novam Terram
transportare.

Vim vegetatibus tot aratris arida tellus
Anni super, fructificumq; saltem.

Cambrensiū Caroleia.

Tampore Maiorum, virtus nativa Colonis
Prospera produxit frugibus arua soli.
Nunc suspirat binus defessa senilibus annis,
Nec Domino profert utile semen ager.
Res adventitia, velut excrementa, lutoſa,
Cretaq̃, praeſent quam citò mixta ſolo.
Haud ſecus ac Chymicus putat elongare ſenectam,
Cum Natura negat, ſutilis artis opo:
Accenſa ſimilis ſtipula medicina labasceſcit,
Creta manet paulo tempore, ſicca nimis.
Si nova non apibus condis Rex, alnea, ſuci
Ignavi ſient, nec tibi lucraferens.

Quod Colonias in Novam Terram trans-
ferendo malefactorum numerus
domi decreſcet.

Cecus in exiguis noxis, oculatioꝝ Argo
In granibus, ſemper ſanguinis eſto mentor,
Sanguine vita ſuit ſolos diſſuſa per arena:
Sanguine qui gaudet, gaudia morte luat.
Quos malefactores hydrorum mora reſurgunt,
Quos fera paupertas in ſua fata trahit!
Non ita pleſtantur violenta morte latrones,
His bene vinendi ſi foret ardo datus.
O utinam tunc cupiſſet Regiones claſſe petebas
Auſpicio inventas, culte Cabota, tuo:
Septimus Henricus miſiſſet ad arua colonas
Falce domanda, ſatis qua Nova terra reſert.
Non tot crudeli periſſent eade ſceleſti,
Nec quærerex tragicos ne redire dies.
Sed ſauit amo nobis ſpandas, Rex Carole, ſortem,
Que magis accreſcet, te mediante, tuis.

Nunc

Cambrensiūm Carolela.

Nunc Nova Terra venit prisca non cognita sacris
Obuia, qua multis fore alimenta viris.
In medijs florescit aquae Bermuda secunda,
Vltimus constant Virginizq; sinus.
De tribus his unam, Rex elige maxime Regum,
Qua ruit in cassae prada posita tuas.
Vel ires, si placeat, replebis egentibus ora;
Sum compos vasi, dum tua membra vigent.
His benè repletis, non Carnificina super sit,
Nam conuertantur, Rabula, praeda, latro.

De Insula Nova Terra incolenda &
multiplici vtilitate eius-
dem Terra.

Post fatum, Gilberte, tuum Noua Terra relicta est,
Hyberno iacuit tempore tristis humus:
Donec Guido talis sub Londinensibus alis,
Ac q̃e Bristol; prospera signa soli,
Christicolūm tunc ille redux, primusq; Britannis,
Quanta Nouis Terris delituere bonas
Spem dedit egregiam bis passus frigora brumae,
Quod prater Pisces vtile reddat ager.
Sex Hyemes Mason vixit Winn quattuor illis,
Ambo duces digni vinere sacra Nox.
Danubio Rhenoq; parem parit aëna; planta
Frondebis arborea perpetuisq; virant.
Cultaq; pariturat quicquid Germania, praestat
Id Noua Terra, ferus, aligerosq; greges.
Hanc, nos Heroum vestigia clara sequentes,
Amplecti Britones sollicitus Ophir.
Sume Nouae Terra Regnum, fundamēta tuas
Camder in Australi, Rex, tibi ipse humo.

Cambrensiū Caroleia.

De flagitijs quæ Piscatores nostri perpetrant
annuatim in Novâ Terra.

Invidia dâdum latuerunt commoda terræ:
Ut Naves regerent annua furtiva dolis.
Lignea, quæ faciunt clavis structa relinquunt,
Evertunt, mutant, diripiuntq; saltem.
Barbaricè hæc faciunt, ut & altera proxima classis
Tardetur longè ligna parando nova.
Dum citius naves overant piscando priores,
Carius & citius vendere iure putant.
Infinita patrant mala, despoliandq; valore
Littora, vastantes ostia, ligna, nemus.
Colchida conservans conservas ipse Britannos:
Et belli & pacis hæc tibi nernus erit.

De aditu per Septentrionalem Americæ partem
ad Indias Orientales prosequendo.

ORbis in Occiduâ latitat via parte sub Arcto,
Ducit ad Eoum quæ magis apta mare.
Dux Frobisherus, Davis, Hudson, & inclitus ausus
Buttonus validus, hæc petiere viam.
Cambria non tantum, sed & Anglia laudibus offert
Te, Buttone, novis, æquiparandq; Drako.
De quot te memorum saluum evasisse periculis?
Sunt testes Indus, Maurus, Iernus, Iber.
Non glomerata tibi glacies imperna ferro,
Non hyemis longa nix numerosa nocet:
Quin tunc ultimus transisses, altera navis
Obvia succedens si relevasset onus.
Albionemq; novam nobis incognita Meta
Tum bene vulgasset, per freta nostra maris?

Cambrensiū Carolica

De nostra nauigatione ad *Indias Orientales*.

Cum sine thesauri massa nec aromata vendas
India, nec mites, qua sua terra refert:
Absit, ut hunc belli neruum Mercator auarus
Transferat, aut ditet Regna inimica Deo.
Quam satius foret absq; dapum prandere patellis,
Excidio Patriæ quam saturare gulem.
Dum tibi vaticinor, non Belgis parco; caute,
Ne Nautas, moles amplificando ratum
Diminuatis opum spe; manducare salita
Accelerat rabiem, Sole calente, Febris.

Quod *Magna Britannia* plures indigenas
sustinuerit tempore *Maiorum*, quam
nostrâ tempestate.

Scrupulus est anceps & adhuc sub Indice, quondam
Num plures alius, quam modo terra viros?
Tempore Romanæ fidei Pars vertice ralo
Gaudebat Regni quinta, labore vacans.
Nostris proculdubio tamen enutritur alumnos
Patria sum plures, quam modò culta choros.
Quin pro Sacrificis Iuristæ nuper abundant,
Et populus, ventrem qui putat esse Deum.
Si pro Ceruiciâ persolueret Anglia censum,
Ditior Hispano, magne Monarcha, fores.
Sæpe Tabernarum numerum cohibere laboro,
Me tamen inuitâ crescet, ut Hydra Noua.
Temporibus veterum ieiunia multa colebant,
Inq; eleemosynas copia versa fuit.
Sabbata nunc mutant in Saturnalia Bacchi;
Sanctis sacra dies ebrietate scatet.

Cambrensiūm Caroleia.

*Sanguinis hinc nimis facta ebullitio morbos
Accersit, minuitur hordea, languet egens.*

De casis filius in Posteritatis detrimentum.

Nuper auaritia uestra non infima pestis
Obiigit Imperio; Robora iusta terunt;
Et ferrum cudunt carbonibus ilice versa,
Postera Nauclores vnde ruina fluat.
Consumptis filius, discedens altera Regna
In detrimentum, Nympha Britannia, tuum.
Quomodo culturam, cymbas reparabis, & adeas?
Ligna quando domi cadere nulla potes?
Virginea est procul hinc, sic & Nova Terra: per aquas
Constabit multi ligna parare tibi.
Illic duco tamen magis utile condere ferrum,
Et filuas cedi, quam fabricare domi.

De Iesuitis & eorum Medicis præcauendis.

Misso pecuniâtes volo te, Medicosq; cauere,
Cadere Magnates quos Mariana docet.
Exemplo Lopez discas, quam prona voluntas
His commiscendi usque venena manet.
Nuper & experitum nobis, quod Ibera Tobacco
Letifero cordi tincta liquore nocet.
Nempe Lutheranos odij Gens frontis adusta
Prosequitur tantis, quod mala multa patrent,
Et licet à magni nos Religione Lutheri
Differimus, contra sic tamen ore fremunt,
Et factis; credunt fore grata piacula Diuis,
Si nos sanguinea tollere morte queant.
Otia lasciuum, facietq; occasio furem,
Angues suspectos ne resoneto diu,

Cambrichium Caroleia.

De Ebrietate compescendâ & Tabernarum
multitudine restringendâ.

CU tu vox titubat, mea magna Britannia? Baccho
Dederis, & templum contemnerare Del.
Ebrietate saevet Germania, pocula vindet.
Replet ac humano plena errore Deus:
Tolle moras, inbet ipse Deus, resipisce, Tabernas
Effuge Circas, luxuriare Cave,
Qui mala non prohibet, cum possis, conscius esto:
Haspotes infames, Rex, prohibere domos.
Viginti valeat proprio de iure bonisq;
Libras Certusque venditor, absq; dolo.
Personas videat quoq; Iusticiarius apas
Et loca; quid caeco cramine poter egens?

De Tobacconistarum prodigalitate
Comprimenda.

REgna Britannia libras ter centum mille quotann
Expendunt morbos accelerando novos.
Non opus Helleboro, iam quisq; Tobaccon ab Aula
Principis ad caulam pauperis usq; bibit:
Unde duplex vacuum sentit Respublica, Nummi,
Et Cerebri, vacuo gaudet viroq; Satan.
Cur tuba tardescit? Cur non taratantara Martis,
Horrida crudeli vis nec ab hoste, venit?
Corporis & belli vernos Gens Anglica perdat,
Deficit argentum, deficit humor alens,
Qui fumo gaudet, pereat caligine sumi,
Pectoris arctati nec bene purgat aquam,
Heaeticus hinc morbus, crassissq; mephitibus auctus;
Qui Climacterico tempore finit opus.

Finis

Cambrensiū Caroleia.

Fuit opus fatale; factū quod, proleū liberram;

Ab nimium veneris postulat hostis, Odor!

Eius at Hylopi substantia forte syrupo

Conferat Astmaticis, et medicina datur.

Vi medicamentum sine fœnis ore retentam

Pro liquidis morbis ipsa Tobaccon amo.

Hos granioze ingo Bacchi compesce furorē;

Atq; Tobacciferi velle superba tboro.

Quod consentaneum sit Politicarum institutis;

neminem admitti nisi ad unum Officium

sive munus in Repub.

Quod si quidam per vna munia possidet unus.

Alter plura meritis premia nulla caput?

Motibus obliquis aut inferiora reguntur

Astrorum, vel nos Jovis malefida rotat.

Dirigit aut Princeps mundi mortalia: cæco

Impete non Numen reddere dona solet.

Rex, imitare Deum; non unum præfer alumnū

Pluribus Officij: plurima verba sumus.

Utile distribu: Unus unum sufficit vni.

Unum Pastori deus: Odisse regi.

Aulicus, Urbanus, Miles, Jurista, vel Heros

Non duo possident; plurima iura sumus.

Nos Charites Musq; sumus duodecim cetera,

Qualibet expectat lauce libranda sua.

Quod Nobilium & Generosorum filij præcipuam

partem in Rep. vindicant, idcirco ante

plebeios Officijs præponenda.

Cum Patris in prolem manant cum semine mores,

Scire refert multum quos in honore locat.

Cambrensiū Carolcia.

*Aspicis ut sobola fera virtus inficit equorum?
Ut mala parituri coram quā malis?
Cur Iurista rapit bona fratrum paria labore?
Hos didicist mores a Corydone Patre;
A Patre sordidulo, qui cælica iura perosus,
A cunis natum tinxit odore luti.
Sic malā formatus natus puerilibus annis,
Indè Patri zando sordida facta parat.
Inuenies rarò præclaro stemmate natum,
Munia iustitiæ vertere fricta dolis.
Inuenies rarò generoso sanguine cretum,
In te seductum proditione grani.
Degenerem sin foris notes è millibus unum,
Imbuat hunc monitor de Patre plebe sacrum.
Inter Iuridicos si quis furit ore Tyranni
More, vel innocuis era luenda sanas.
Aut si famosus repetundis, fraude, rapinis
Exitus, hunc novi de Patre plebesacrum.
Sordidius nihil est humili, cum iura capeffis,
Vix Antichristum vincere fraude sinet.
Non mutat mores, licet ostro mutet amictum,
Est gausapina nec memor ipsa Patris.
È regione nota, Genitor quot, hinc re Iacobus
Extulit è Clara Stirpe, trophæa gerunt.
Marte vel Arte tibi decus immortale parare
Conantur terrā, vel inuolq, mari.
Dum terrestre sapit prognatus semine terre,
Aut sterit vektor, aut aliena rapit.
Egrogias spirant Heroum pectora dotes:
Ex alijs Christus non Genui bausit Aus.
Nata gubernari plebs bellua: subdere plebem
Magnates; apti legibus ambo regi.*

Nobilis

Cambrenſium Carolica.

Nobilis Officijs, ſub Principe ſanctus, ambolus
Manus iuſtitia candidiora geret.

Altera Pars Regni Plebes, & Mechanica turba,
Corporeo Patriam vilo labore movet.

De Inviſtarum dolis, cunctationibus, &
rapinis reſtringendis.

M Agnus bonos extra pacem compenſare : maior
Discordes animos conciliare domi.

Erga vicinos amor incipit. Ardua quæro,
Eripe nos edys viſcera chiara Dei.

Membra licet colluſa ſumus, Rex miniat æquus,
Subdola ſi ſtudeat tollere bella feri.

Rab. la bella mones pluſquam civilis legum
Prætextu; liber nullus, amarus eget.

Omnes venantur quæſtum, qui Iura ſequuntur
Nummus ubi tinnit, candida Iura bilentis.

Vix colibere poteſt hac Rex incommoda, donec
Sic nova damnandi forma probata dolos.

luridicus peccans non coram Iudice ſecta
Eiuſdem penas, ſuppliciumq; luat.

Nobilis, aut gratis convincat Episcopus illam,
Pro repetundarum fraude, moras.

Alterutras Partes non Conciliarius audax
Fulmine fucato, ſeu ratitendo invenit.

Dic mihi, quid differ matius tolerare Tyrannos,
Radere Cauſidicos aut aliena pati.

Non ita diffidas tibi (ſed Rex vnicus uſto)
Grassari Minores ut patiare nimis.

Rex Speculatorum Chinæ delicta ſuſcipit,
Et clandestinas imbibit aure dolos.

Si Mandarinum convincit fama rapacem,
Redditur infamis; ſi reus, enſa percutit.

Cambrensiū Carolica.

*Ne suspecta semel de supra Sponsa probatur
Cælaris, extorquet clam sine testa Midas.
His domitis, Martis servorum milia multa
Sustineas auro, quod modo præda Midas.*

*Quod iudicandum sit de Causis secundum vete-
rum veredicta & Decreta, & non ad mo-
bile placitum Modernorum.*

V Auhannus noster Legistam nuper adiuvis
Participem casus, consilij, sui.
Ipseq; Iuria inops non Municipalis, ut vult,
Encyclopædiæ quem stimulabat amor:
Eduardi quarti decisum tempore Causam
Ostendit, similis nam sua causa fore.
Dic mihi quid sentis, foder? ego nescio, dixit,
Tempore in prætor pectore stricta darent:
Sed nunc arbitrij laxata repagula, Partem
Cedat in alterutram questio latens.
Curia pro libitu determinat acta moderno,
Non sequimur veteres, altera forma placet.
His meus: eludas Sarcasmi scommata vocis,
Non in fortunas Iude, Sophista, meam.
Æquivocata scholis tua lingue & relinque Chimeras:
Iudicij metas postulo; iusta peto.
Qui pote? sunt homines fragiles, iam quisq; voluit
Idzas Iudex mente, nec absq; dolore.
Palladis at prohibet histinteriectio, Iura
Hiscere; non aures in serabe tango Midæ.
Crimina non potuit Rex extirpare Iohannes,
Strata Lutheranâ quæ modo cornu apæ.
Et cælum pelagusq; suo discrimine distant:
Ut variant mundi Eludata, tempus erit,

Cambrensiū Carolcia.

Cū Themidorparites noua Constellatio libras
Reddet, et, ut Danix, singula nota libris.
Arcanam proprio Cabalam nec pectore seruent,
Ut semel optasti, Diue Iacobe, tuis.
Hac ego varicior: Babilon non corruet, antè
Litibus extinctis sic stabilitus amor,
Non Antichristum Papam probe nomine solum,
Sed qui Christicolis fert sub amore dolor.
Res horrenda: Sacram Domini quòd sumere cœnam
Audet, qui fratri totia vasa struit.
Spem tibi vox nutrit, mens damna; Columba fit Aspis;
Mel fel: conveniunt quàm malè lis & amor?

De Spiritu Detractionis ab Aulâ eiiciendo.

TEmne susurrone, qui lingua viribus apes
Innocuas audent anticipare tuas.
Absit, in auditâ causâ dampnetur ut insens.
Virtutem lenor concomitatur atrox.
E medio tolles rixas, ne dira simulas
Augeat, & tandem verbera verba parent.
Edidit banc contra librum Vauhannus Erynnin,
Qui non ignotus, Rex tibi magne fuit.
Aulice, si cupias Momi compescere linguam,
Perlege, quo fugias fellea verba dare.

De Assentatoribus & Gnathonibus obsequiosis detegendis.

PEstis Adulator Regum precul exeat Aulâ,
Qui te dissimulat fulmen habere Dei.
Qui suadet Patrij violare statuta Senatus,
Aut dare Christicolis Ethnica iura tuis.

Cambrensiū Carolela.

In nova Pythagoras animas migrare docebat

Corpora, nec sermo fabula; verum erat.

Temporibus nostris solet unus mille figuras

Sumere, & in formas sedulas ire nonas.

Sis, Princeps, hilaris, simulabit gaudia; moestus,

Pro dolet: iratus fallax dicta gerit.

Mars tibi, si bellum: namale, Tridentifer ipse:

Musica si laudes, Orpheus alter eris.

Nil negat expentus: Coruum probat esse coloris

Albi, nam Logicam callet & Arte valet.

Suspice nos Charites, & erit tibi magnus Apollo:

Furti proba venenis, comprobat acta Gnatho.

Carole magne, cane: Serpens res transit in omnes.

Moribus est vulpes, Simia, leno, caper.

*De Adulatoris implicitis & magis
periculosis insidijs.*

C*um sit Palponem res ardua noscere certū,*

Consulo sermonum te dubitare fidem.

Exitus acta probat, cen fulva metalla caminus,

Si taxat fidos, non tibi fidus erit.

Fortē magis cautus sub amici nomine laudat

Illum, quem sperat perdere mento brevis.

Ut tibi suspectum reddat, magis esse potentem

Innuat Heroem, quān decet esse Parem.

Comparat Efflexi fortissima gesta trophais

Amula Varuici, belliger:q; Dei,

Pingit amicorum numeros, censuq; quot annos,

Et dotes repetit, Rex, quibus ipse prais.

Aulicus artificii sic impete ventulat aures,

Amulus ut Taurum destruat ense Lec.

O miras Vulpis coopertas pectore technas!

Laudibus implicitis extenuare tuas.

Cambrensiū Carolcia.

Optime Rex, quid agas? ~~hominum in fœdera locum~~
Optares Speculum, sine Propheta fore.

Excusatio Euphrosynæ ad Aulicū
candidatum.

IN Gauastonem licet insanire videbar,
Qui genere solet, supplice more canis:
Non tamen in cordis generasos, Aulice, motus
Ludo tui, Socios qui sine bile colis.
Dum modica vini contentus sorte, nec ambis
In fratris damnū munia celsa tui;
Laudo tuas phaleras: intres penetratia Regis,
Unde tibi crescant gloria, spes, & amor.
Qualis Iohannes Christo, vel Ephestion Orbis
Victori, Regi sis sine fraude tuo.
Qualis erat prudens Agamemnoni charus Vlisses,
Aulice, talis hero sis comes ipse tuo.

Conclusio Euphrosynæ ad Regem.

SI placidis verbis tibi nostra probetur Opella,
Qua Maiestatis ponitur ante thronum:
Dignum iuro Patris te, maxime Carole, Sceptro;
Et iuro labris fulgur inesse tuis,
Sin tamen impediunt graniora negotia mentem,
Sat mihi, si digito caesa sit ipsa tuo.
Ideas fingam: te perlegisse; Senatu,
Aut Aulæ Scribis hanc meruisse legi;
Aut de Vauhanno bene te sentire; sed orsa
Tradere nostra coquis igne voranda tuis.
Nil moror; Albionis decorant dum Lilia fœta,
Dum foris Arma, domi Pax, Nova Terra viget.

AGLAIA.

AD REGINAM HENRETTE
MARIAM.

ARGVMENTVM.

Quanta *Pudicitie* virtus, quam grata *labore*
Coniugis Hebræa vita pudica docet.

 Væ tibi, Liligera Princeps lectissima Gentis,
Claraq; Borboniæ stirpis Alumna, canam?
Qualia pro meritis præconia digna rependā?
Consule Susannæ te rogo gesta boni.

Scilicet hæc quondam muleebant dona Minervam,

Quæ tibi maiori dono, Minerva noua.

Aspice, quam facili Sponsæ Deus aure capeffit

Tempore deuotæ vota precesq; breui.

Dum Cano Susannæ virtutes, Regia Proles,

Implicito dotes carmine pango tuas.

Pango tuas dotes; O si mea vota placerent

Sponsæ, quam Britonum munit & vnit amor!

At placeant, spero, dum cor non dona revoluis:

Dum tibi pro suluo vellere velle micat.

VRbs apud Assyrios erat antiquissima sede,
Quâ non in mundo clarior ulla fuit.

Condidit hanc Nemroth primus prope flumina magni

Euphratis, Turris quâ stetit alta Babel:

Dives opum, dives gemmarum, dives & auri,

Exitus, egregius Martis & artis honor.

Cum post Diluuium fuerint ter quinq; sæcula

Sæcula, maiori nobilitate stetit.

Cambrensiū Caroleia.

*Hic multi tenuere diu sua sceptrā Monarchæ;
Inclita sit Babilon vt Caput orbis erat.
Nabuchodonosor tandem confessus auito
In folio, tenuit Regia sceptrā manu.
Quem lenis ambitio, subiectos cogere monit
Sub iuga finitimos ferreq; dura Duces.
Qui Proceres Iudæ captiuos reddidit hostes,
Zedechiam vinclis compedibusq; ligans.
Impulit hos victor sibi morigerare subactos,
Deserere & Patrios, tecta colenda, lares.
Exercere tamen proprias mansuetior artes,
Et magni Sacris inuigilare Dei;
Isacidum que dubis Dominos de stirpe creare
Concessit vinâ voce quotannè Senes.
Illic Hebræus Ioachimus origine vixit,
Integer, & vitij vir sine labe sacer.*

1 2 3 1 2 3
Nummatum, iustum, fœlix, ædit, obtulit, auxit,

1 2 3 1 2 3
Dextrâ, corde, fide, munera, vota, genus.

*Orgia perpetuò tempfit Sybaritica Bacchi,
Falsorum coluit nec simulachra Deum.
Non Harpya fuit, Deus, hanc euerit pestem,
Quæ rapit alterius parte labore bona.
Non fuit in lites acer, non numina nummos
Duxit, nec linguam vendidit ære suam.
Non proprias vulgi res commoditatibus unquam
Preposuit; iustis firma columna stetit.
Quid dicam trutinâ benè quam libraret in aqua,
Lis inter socios si dirimenda foret.
Illum ventosi nunquam tumor auxit honoris,
Cui niger est limor, vel mala sanua comet,*

Cambrensiū Carolēia.

Quamvis iniusto vixit sub Rege, saltem
Optavit Regi morigerante fide,
Nobilis hic calebs crucis ut discrimina libres,
Participem statuit sumere mente thori.
Anxiosa mundi cura consorte lenantur,
Mius exilij triste videtur onus.
Nec mora consulitur cognatis stemmate, suadent
Vnanimis sacrum fœdus inire thori.
Iungere connubio stabili, propriamq; dicere
Susannam cupiunt; iungere cogit amor.
Sed primū assensus certos utriusq; parentis
Ambijt; absq; quibus non Hymenæa decent.
Non fuit hac vixquam formosior altera virgo,
Virgo virginiei gloria rara thori.
Æmula conspicuis radiarunt lumina stellis,
Fulsit & in roseis grata vera labris.
Candidius nixeo velatum marmore corpus;
In cute suavis amor, intus & alma Charis,
Ore venustates, veneres cernice, loquelâ
Certa fides, Domini menteq; sedit amor.
Nec mirum: claris fuit illa Parentibus orta;
Sic generosus ager semina pura parit.
Vixit pie Matris Susannæ regula morum:
Qualis erat mater, filia talis erat.
Eruajt Mater, cum tres compleretur annos,
Cœperat & balbos, prodere lingua sonos,
Nil nisi sancta loqui, præcepta salubria vix,
A teneris didicit intra timere Dei.
Tantus amor Domini crescit minoribus annis,
Ut vitare Fidem non potuere Magi.
Non venerat a suis Babilonis sculptile Numen,
Nec Moloc, aut Vitulo thura cremanda dedit,

Cambrensiū Caroleia,

*A cernis odis miracula fœta Baalis,
Polluit indignâ nec Simulachra prece.
Non Abrahæ, Mosi, Samueli, vota nec ulli
Sanctorum, soli fudit at ista Deo.
Defuncti Mosi, Deus abdedit ipso Cadaver,
Postera gens Tumuli ne monumenta colat,
Improba Scortorum semper consortia fugit
Nunquam suspectos passa venire Proci,
Quando rebellantes, quos raro, sentit astus,
Hos ieiunandi cum prece mulsit aqua.
Sed domumq; patris sub iuris flexit habenis,
Qua facienda, facit, qua fugienda, fugit.
Debita pensa sui persolvens muneris aquæ
Multiplici forma lintea pinxit acu:
Mollia fila trahens fasis præstabat Arachnen,
Sine nouum tenui pectine finxit opus.
Nablia læta sonis, operis peritæsa, Davidis
Increpat, & tenero pollice fila mouet.
Blanda melancholica dissolunt nubila mentis
Musica: concentu pectora pacis alunt.
Psalmata sæpe iuuat modulari vocis, recenset
Gesta Creatoris, Plasmata vincta Dei.
Nunc canit Aegypti miracula, prælia, Mænnam;
Nunc sonat Hebræi rudera clara soli:
Ut mentis mores æquent libramine vires
Corporis: has thermis Balsameisq; fouet.
Ne testudo domus videatur tetrica custos,
Alternæ visit rura paternæ vice.
Interdum cum matre piâ loca publica visit;
Nec sine Teste foris contulit illa gradum.
Sæpe solebat agros inuisere, sepins hortum,
Flora coloratam qua variabat humum.*

Cambrensiū Caroleia.

*Ætati cuius Ioachimi congruit ætas,
Cum forma, mores & placere p̃ij.
Non cunctatur; opes, genus, & miracula mores
Viraq; pars norunt; ac Hymenæa probant.
Ergo Sales Hymenos, subierunt in aq; sancta;
Ambo cōsortes, & pepigere fidem.
Quam violare fidem Nebulonum turba susurris,
Impia Lenonum nec potuere dolis.
Uxorem coluit Ioachimus amore sororis,
Vt Caput & Dominum prætulit illa virum:
Porta bonis patuit, sine probris mensa, culina
Vt vestes frugi, moribus aucta domus.
Lazarus haud ōnquam discessit ab edibus ager,
Quin paupertatis munera mole leuent.
Vera fides factis, fructu dignoscitur arbor,
Hæc qui disiungit, non mihi iustus erit.
Halantem croceis habuerunt floribus hortum,
Hic ubi consueverunt se recreare simul.
Fratribus exulibus spatiaſandi sæpe dederunt
Quotidiè veniam per viridare ferax:
Hinc mos peruenit crebro communior usu,
Rectores istic constituisse forum.
Muis enim Zephyrus placidas afflauerat auras,
Inq; horti medio fons per amœnus erat.
Dimissis ducibus, populisq; clientibus, hortum
Susanna assuevit ipsa videre suum.
Quod cum Rectores oculati sæpe notarint,
Membra Cytheriacis incaluerunt inguis:
Augentur magnis incendia motibus orta,
Et male-sana monet bella duobus amor.
Nunc errant, sed alunt errando vulnus amoris,
Nunc metus auellit, nunc metuendus amor.*

Cambrensiū Caroleia.

Spe modò lactamur, sed spem præcepta Tonantis
Evertunt, tamen hæc omnia vincit amor.
Talis amatorum retinet discordia sensus,
Tanta Cupidinei vis truculenta iugi.
Non ita sulphureis flammabat motibus Etna,
Tantus in exsuscitis offibus ardor erat.
Haud tamen audebat Rectori pandere Rector,
Carnificis punctum pectus amari acm.
Quadrigis medium peragravit Cynthus axem,
Atq; laborantes duxit anhelus equos:
Solvendi iam pæne fuit ieiunia tempus,
Alter in alterius lumina fixit amans.
Protulit hæc etiam, non Sacer per spicis æque
Collustrare orbem lampade, fide comes?
Ergo reuertamur sumamus prandia curis
Anxiferis fracti: nos iubet ire famæ.
Inquit, & in proprias incidunt prædium ades,
Sed mox regressum præbuit alena Venus.
Non etenim Cereris potuerunt munere posci,
Nec dapibus, reditum præbuit æcer amor.
Attoniti celeris remeant, quærens causam
Tentârunt subitam liberiora modo.
Liberius, longu quid verò ambagibus utar?
Regressus causam dixit utraq; sui.
Susannam visco prædam cupit offerre abundam,
Quæ morbi presens sit medicina granti.
Vnanimis igitur loca conveniuntia supro
Captârunt, tempus, conveniensq; dolo.
Æstus erat, Cancris Sol & tendebat in altum,
Corpora collustrans inferiora face.
Omne sub arboræo requievit tegmine Bracium
Algentes petijt Cernus anhelus aquas.

Cambrensiūm Caroleia.

Susanna ancillis aderat comitata duabus,
Vt lauet in rigno membra ninoſa lectu.
Hic ubi ſucceſſit credens fore ſingula iuta,
Tales innocuo proculc ore ſonos:
Linquite me ſolam modo, moxq; redite puella,
Suaſia cum nardis ſmeginata ferre mihi.
Sol coquit, & radijs arſu penetrantibus urit,
Vt mea membra leuem, balfama ferre mihi.
Hec ait, & Domina præſtant mandata puella;
Figentes abeunt limina clauiſa ſeris.
Corpus ut irriguum paſſet citò reddere, veſtes
Exiit occulſi neſcia Nymphea dolis.
Prætores verò, qui iam latuere ſub umbra,
Accedunt ad eam, nec ſine felle, duo.
Carectis latebrisq; ſuis poſt terga relictis,
Laſcinie adunt ſalta verba modis.
Dulce maritalis decus (& Susanna) cubilis,
Denique per longas nos redamato moras.
Ignoscai culpa ſi ſis modo culpa, precamur,
Et ſedes flammæ (mitis an. d. a) ſuam.
Eo ſummus in tuto, claudantur poſtibus hortis
Limina ferratis; namq; videre poteſt.
Denincito ſenes benefactis, ſigna ſenectæ
Mollis honoranda tangere cura queat.
Sin autem dictis ſani permarſa repugnes,
Nec precibus noſtris commouere procax:
Dicemus facinus te perpetrare, toroſum
Inq; ſinu inueniem ſponte fouere tuo.
Ergo coegitſi petulantior abire puellas,
No teſtes huius criminis eſſe queant;
Sic in Tartarcum te decrudemus Aueſtum
Damnataſq; noſtrum turpiter ante thronum;

Cambrensiūm Carolcia.

Et necis & vita nos est penes omne, cuncto,
Ius: quam suave, vide, est vivere, triste mori.
Vix ita finierant vetuli: cum missa capillos
Susanna & lacrymis rorat ut amne genas.
Talia turbata perfudit verbula voce:
O Deus, in quantis versor egea malis.
Quam subuò nostram Fortuna non erca rotam
Dura molendinat lubriciore statum.
Quam subito faustum me circum arte dolosa,
Infantum reddit consilioq; malo.
Arboreas Boreas glandes ut voluit acerba:
Sic ea me miseram voluit acerba magis.
Sic me confundit, quidò qua scilicet vlla
Non fuit, o quantis versor egea malis.
Est Deus in Cælo, Proceres, Deus omnia cernens,
Qui scelus aeterna vindicat omne velle.
Hoc petitis vitium multabile vindice pæna:
Immersio at veniens pæna dolenda venit.
Hei mihi, quid faciam? si morigere recusem
Vobis, effugiam quo fata fata modo?
Sponte tamen cupio vnuere infera fata ferenda,
Fœdera sponsati quam violari thori.
Hac ubi fata fuit, famulare voce canora
Accipit omnimoda prosperitatis inops.
Clamarunt etiam fœdientes æthera magno
Obstrepiu Proceres, irruit inde eborus.
Susannam violasse thori scetralia tora
Narrarunt vetuli, resificans fide.
Obstupere omnes, qui confluxerò propinqui,
Talsibus auditis, qua modo vera ferant.
Susannam quoniam vixit infamia nullis
Hactenus infecit, qua modo vera ferant.

Cambrensiū Caroleia.

Crastinus Eois ubi surrexisset in undis,
 Phoebus, inaurata lampade nigra fugans;
 Indiciale forum Proceres petiere Luporum
 Instar, & Vrsorum, quos premittit atra famē,
 Protinus accersi mandabant ante Tribunal,
 Coninge cum natis qua computata venit.
 Sed faciem Vtuli nudari Sindone testam,
 Ut forma satient lumine spurca, inhant,
 Continuo surgunt cum maiestate superbi,
 Haecq; venenata crimina voca sonant,
 Hesternam dum luce leui confedimus herba,
 In Xisto (fratres) Sole repente, duo.
 Ista gradus mulier cum servis contulit illuc,
 Nescia quas nostrum iussu adire domum,
 Appositis foribusq; seris accedere pulchra
 Vidimus (infandum) condicione virum,
 Vidimus amplexus: quis non & cetera misce
 Ludicra? qua fieri caeca libido probat,
 Monimus inde scelus versem vestigia lenti,
 Vir potior nobis fugit at ille pado.
 Dixerunt: vulgi conclamant tota Carana,
 Flagitium dira tam graue morte laesat,
 Lictores illam ducant ad saxea fata:
 Protinus ut simplex ducitur agna foras,
 Inter ducendum, summo lacrymosa lehoum
 Rettulit innocuis talia vota labris:
 Auxiliare mihi laura indigna miselle,
 Qui sine principio es, qui sine fine, Deus,
 Te nihil arcani mentis laet, omnia nescis,
 Nescis me leges non violasse tuas.
 Nescis adulterij mihi detestabile crimen;
 Non merui penas, O Deus, offer opem?

Non

Cambrensiū Carolica.

Non ego sculptilibus fidē, tibi supplico soli,
 In te sola, Deus, spes; miserere mei.
 Sic ait, & facili quātū Deus ante capessit,
 Mox Sanctus puerum Spiritus intus agit.
 Suggestit aetherea, Dabichi suggerit aurās,
 Qui cordis verā calles aperta, Pater.
 O cines, cines, (inquit) quō tenditis, huius
 Sum vacuus fraudis, retrorēdite cūr.
 His dictis; populi, quānam sententia, dicam?
 Est animi, paucis dicto, parue puer.
 Is sacer, ingenti circumvallante cuncta,
 Angelico tales edidit ore sonus;
 Quam cæcis Gens est Iacobæa voluta tenebris,
 Ut videat Cerebri luminis nulla bona.
 Ut non sub iusto Mæcrogam Iudice iustam
 Approbet, & testes punitas inferos.
 Iudicium vestrum recipere, recedite Verba,
 Sunt de Sulannā non nisi fittascum.
 Ergo gerunt illi morem, populi, recedunt,
 Assidet & celebris Iudicis ipse throno.
 Diuersaq; iubet repulor statione morari,
 Alterutrum tantum scilicet ante thronum.
 Rettulit & Vates in apriam fœdera vna
 Profertur lucem (vir male-sane) iua.
 Contaminata malis tandem tibi vitia vniū,
 Ulciscēte Deo, sanas, fata parit.
 Bellerophontæum cur portas ipse flagellam?
 Iudicioq; tuo cur eadis ante diem.
 Non animum terrere tuum potuere sacra
 Iura pudicitia, nec reuerēda Dei?
 Arboris ast illam cuius mihi fare sub umbra,
 Rumpere vidisti fœdera pacta viro.

Cambrenſium Caroleia

*Lentifci vidi dum concubnere ſub umbra,
Reſpondit: Daniel cui tuſu boſce ſonas.
Improbe mentiris, Domini Angelus ecce propinquat,
Vi tua pleſtantur crimina ſæda nece.
Sic ait, egregiumq; vocat ſocium, iſta proſatū,
Huc ades & Charni ſanguine nate mibi.
Siccine veſanus tadam ſub corde Cupido
Abdidit ardentem, flammigeramq; tuo?
Siccine Iudaicas flagras vitare puellas?
Siccine matronæ in tua vota trahis?
Sed non hæc mulier patienter vota ferebat,
Non erat hæc hamis illaqueanda tuis.
Si modo vidifti iuuenilia ludicra, planta
Illos ſub cuius fraude iacere refer?
Rector ad hæc: patula pariter ſub tegmine Quercus
Vid; vatidicus ſed puer ore refert:
Tu quoq; fudiſti falſa mendacia lingua
Vi te tollat, adeſt Nuncius ecce Dei.
Applauſere omnes, ſonituſq; dedere canoros,
Cantantes Regi carmina mille Poli.
Conmiſtoſq; ſenes lapidarunt vindice lege;
Scilicet hæc habuit præmia turpis amor.
Mandarunt etiam præconia digna libellis
Suſannæ, nullo deperitura die.
Nec non aſtatum Danielem flamine ſancto
Inter honorandos inſerüere Duces.*

THA

THALEIA.

ARGUMENTVM.

Qui duo *Martyrij* iacuerunt *stigmata* plexij,
Fulmina praeclaut *vindicte* atra stupris.

S Alue Festa dies, qua sunt rediina librorum
E Sodomae vicis corpora caesa diuini;
Corpora, sexcentosque spiritualiter annos
Et iacere foras, ac inhumata simul.

Non Euangelij populo Caput obtulit vnam
Presbyter, in tenebris nam latuere sacra
E tenebris nemo patriae sermone Latinis
Audebat Papae vertere sacra motu.
In Gothico tamen esse patet, sermone Britanno,
Tempore lecta tuo, Iustiniane, patet.
Postmodo delituit Sacra Biblia, sanguine donae
Martyrij fides Gratia parua Dei.
Anglus Wicluius Mythes, Hussusque Bohemus,
Testibus his vitam restituere nomam.
Transtulit in nostrum Tindall idioma Lutheri
Tempore, sed furtim lecta fuere diu.
Post quinquennales Maria sub Principe flammis,
Lux Euangelij nos sine fine beat,
Hastat hic Elephas, dum vadit turpis Agnus;
Mutescunt Aquila, dum Philomela canit.
Pagina sacra Lupos & Oves facit esse sodales,
Lacte solet pueros, pane fouere viros.

Cambrensiū Carolēia.

Quisq̃ potest hodiē rationem reddere promptē

in Christo Fidei Testibus hūc sua.

Romanista, tibi secretum prodo, repertis

Vera Typographicis floruit ipsa Fides

O fœlix Prelum, seu Teutonis ora sacrato

Flamine, seu nobis te Nona China dedit.

Auspice te, reduci sub Religione redibant

Aurea seculū, Babel, te duce, celsa ruūt.

Te duce, rimamur Synagogæ indagine, nanos,

E tenebris Testes eruisusq̃ duos.

Viribus istorum denuncio vindicis iram,

Si non pœniteant, qui mala supra patrāt.

Cur Deus horridus submersit fluctibus orbem?

Vindicta causam supra dedere gravis.

Loth Sodomā vixisset crimine liber,

Ni te Natatum collatulaisset amor.

Marte Moabitas casos tamen Ammone & ortos,

Incestus fructus, Pagina facta refert.

Sic Israëlidos temere correptos amore,

Dicitur inuitam contemerasse Sichem.

Non tamen exultat vitiatā virgine dudum,

Vindicat hoc facinus cum Simeone Leui.

Cur à Robeno discessu gloria maior?

Polluit incestus fraude cubile patris.

Non imitabatur Fratris vestigia Ioseph,

Respuit uxorem qui Putipharis heram.

Quomodo pertraxerit vires fortissimus Heros

Sampson? Lasciuo cœtus amore fuit.

Propter Bethsabeam Vates David æstibus offit,

Et proprio misit Coniuge scripta Iob.

Tollat ut insontem miseranda strage Maritum,

Scilicet in belli fronte priore cadat.

Cambrensiū. Caroleia.

*Sed Deus afficiens oculis mortalis iustis,
Influxit nato nexa fata Notho.
Adde quod & vidit decerpi viscera Natce
Alterutrum ingulis figere tela suis.
Quid Salomona pia de Religione cogit?
In promptu causa est: flagitiosa Venus.
Ex Holophernæis Castris evasit Iudith,
Ense Ducis proprio scidis & ipsa caput.
Retia Rectorum magna Babilonis in hortis
Helchias effugit causa parata senum.
Cum Clandestinis cœcētis ambo latentes,
Tentârunt nupti solvere iura thori:
Ille stupri vindex, sacro mediante Puella,
Vertit in Authores ratia structa Deus.
Agniferum Iuvenem cur quondam prodidit Herod
Fatis? Illicitus prodere iussit amor.
Fœmina præstantis formæ, coniuncta Philippo
Fratri Coniugij fœdere Regis erat.
Cuius inexploto Princeps correptus amore,
Fœdavit Fratrâ Connubiale Thorum.
Nec puduit propriæ sub nomine Coniugis Herod.
Postmodo Sponsarâ nocte dieq; frui.
Hec ubi ad auditum perduxit fama Iohannis,
Nec potuit Vates vera tacere pœna.
Talia magnanimus facundo protulit ore:
Non licet alterius commaculare Thorum.
Abijce, Rex, veritos thalamos, nec Coniuge gaudere
Fratris, ne fias obvia præda stygi.
Instat hic Vates: mulier sed adp̃strata vitæ
Insidiabatur Vatis, & arma parat.
Iamq; illata dies aderat, Lux annua Regis,
Ob Natalitium quam celebrare solent.*

Cambrenſium Carolcia,

Conueniunt Proceres Galileidos Orgia Baccho

Cantantes, reſonant atria mille modis.

Vi Deus in ſolis cum maieltate locatur

Herodes, ſociâ cum meretrice ſua.

Mox Natâ ingreditur magna conſtante caterua,

Corpore pulchra ſatis mentiq; ſeda ſatis.

Incipit ad numeros terram calcare Puella,

Inq; modum gyri ducere lata pedes.

Hæc placet Herodi, placet hæc ſatratio matri,

Complacet & Ducibus nania vana ſuis.

Lufibus exactis, Princeps vocat obruta illam,

Ei quodcunq; petat, ſe dare velle vomet.

Exiſ promiſſis Aulâ gauiſa Puella,

Clamq; rogat matrem quod petat; illa reſert:

Quæſce Caput Vatis, mea Filia, q; ære Iohannis,

Qui nos perſtringit, qui mihi voce nocet.

Inde dolis vaſtra Genitricis Filia doctâ

Prodiit, & tales fudit ab ore ſonos:

Baptiſtæ, Rex magne, caput pro munere poſco,

Per tua vota prius non reneganda modo.

Obſtupet Herodes in æſtus tam dira raganti,

Ne tamen acclament ſe violaffe fidem:

Imperat (heu) ſanctum mox decollare Iohannem

Liſtori, Natæ reddere lante caput.

Comparis hæc propriâ maculatrix Fœmina lecti

Herodem tantum cogit obire nefas.

Corda Libido premit demulſa tenacibus æſtris,

Dulce ubi mel ſudat, more volantis apis.

Inclite Rex, Chriſti Templum maculare caneto,

Regales animos copula ſancta decet.

Si ſemel arrigeres facilis Sirenibus aures,

Cauda prætereunt, finis amator erit.

Cambrensiū Caroleia.

Vincitur exiguo non custodita labore

Arx; anima sedes proditiōe cadet.

Illiciti siccare cupis si flumen amoris,

Aggeribus validis prima fluenta preme.

AD AVLICOS QVOSDAM NOBILES

ORPHEI Iunioris Epigrammata CARO-

LEIA in auspiciū Regaliū

Nuptiarū.

AD EXCELLENTISSIMVM PRINCI-

pem Duceū BUCKINGHAMIA.

ARGVMENTVM.

Laudibus effertur Dux Buckinghamus æquis,

Quod iuuit curis hæc Hymenæa suis.

S*iccine Regnorum spem Buckinghamius Haros*

Excubijs iuniv præsidijsq; suis?

Externis Dominum dum concomitat in Oris,

Ut tacitus fuerot vulnus ab hoste dari?

Quam bene Dux fecit, vel quam male, iudicet alior.

Non illi grates cautus Iberus ager.

Noscimus hoc, Princeps langueras sancinus ille,

Tollere quem Medicæ non valuerat manus.

Qui vicis multos hostes, superatur ab uno,

Carolus in medio pectore vulnus alio.

Quem Lūs, ambitio, luxus, timor, otia, linor,

Vincere non furia, nec potuere doli:

Succumbis Veneris iaculis, penetrantibus armis,

Nec potis est flammæ vnda rigare suas.

Cambrensiū Carolcis.

Non valet expertus variis Podalirius herbis;

Herbarum vires experiundo noscent.

Hippocratis dentur Cataplasia, Pharmaca, succi;

His bene curari respuit acer amor.

Balsama nil prosunt Arabum que scientia docta,

Nol valet Elixir, nil medicina moly.

Floret apud Gallos, inquis, q̄ a lambit & ambit

Sequana Parrisium, Diua perita, solum.

Illā potest, miranda canis, depellere solo

Tactu, vibrans quod pharetratus amor.

Illā ministrandi calles sac virginis artem,

Cui longē cedit Lac, Paracelse, tuum.

Pretinus accersi vult Rex, opponit Iberus,

Opponunt alij; Gemma Nympha fuit.

Scilicet hac superat gemmata monilia Pallas,

Magnanimum Regem qua relinere queat,

Signifer ignavos menses torquere videtur,

Dum Rex incusat tadia longa mora.

Post varios rerum, Dux insignissime, casus,

Tu Mare trajiciens Regia vota lenas.

Te presente fuit Cypria Rex sacris ballis,

Nunc ope Virginea rara modeste minuet.

Inter tot mundum lustrantes lumine Stellar,

Nulla magis constans quam Cynosura Polo.

Nondum Magnetis mirabilis arte reperta,

Hac sine non ausus scindere Nauta Alare.

Inclite tu Princeps, fulges Cynosura duobus

Regibus, expertis pectoris immani.

Q̄ miras dotes Heroo pectore natus,

Flectere que Reges sic potuere Pides

Cambrensum Carolica.

Ad Reuerendissimum in Christo Patrem Dominū IOHANNEM
WILLIAMS, Cambro-britannum Episcopum Lincolnensem
& Custodem magni Sigilli Angliae.

ARGUMENTUM.

*Ægide Palladia Cambrensia Cantica muni,
Oppugnaq; dolis, O Williams se sacer.*

M Agne vir Eloquio, Moderator maxime legum,
O meliore meo Carmine digne cani.

Sen tibi spinosas extorquet Curia curas,

Dum dirimis tetrici iurgia vana fori;

Sen Scopulosa Patrum referas ænigmata mente;

Sen cantus foveas Pastor Ouile tuum;

Sen recreas animum Septenâ Palladis Arte;

Sen legis Historias; sine labore vacas;

Te precor, ut veritas in Regis lumina Terras,

Stridentes Musas & tuare sonis.

Si Liber haud placeat, mutes examina libe,

Vulcano nanos sacrificesq; meos.

Iudicium tamen acre tuum non quæro, reseruas

Istud Causidicia: fas mihi lumen brevis.

Tu maiore potes Regem celebrare Camcenâ,

Regalesq; Faces nobiliore mælo.

Dum velut anser intera Thamesinos inter oloros

Obstrepo, tu trahas vubila, idulcis Olor.

Instar es ambrosia, manna, vel palmis instar

Nectare latificans pectora nostra tuo.

O quam mole gravi Republica nostra recumbis,

Inq; tuo ponit serua magna sinu.

Arcanis animæ dicenda sacendaq; libras,

Sensa nec admittis, qua tibi prima ferunt.

Ingenio

Cambrensiū Caroleia.

*Ingenio Legista tuo tituloq; potenti
Invidet, & Cambri vincier ore dolet.
Hinc dolus elinguis, stupor æquivocatio, lapsus
Formidat, Cleris dum Themis alma redit.
Quòd tenebras pulsit, Germania læsa Lutherum
Iactat, & egregium nomen ad astra vehit,
Cambria se gaudet nato, Vulpina, quod arte
Arbitrioq; tuo fraus, Williamsæ, perit.*

AD NOBILISSIMOS FRATRES COMITES
PEMBROKIAE & MONGOMERIE.

ARGUMENTVM.

*Ornantur Comitum sub imagine Busta Iacobi
Regem concelebrant Antica turba novum.*

A Mbo pares Comites fraterno sanguine iuncti
Condolere tue, Diue Iacobe, neci.
Mongomeriq; Comes Thamesin prope flumen in hortis
Inveniens Fratrem, talia voce dedit:
*Aurea qua mundum magno splendore refecit,
Extinxit subito Nex tenebrosa Facem.
Iam regit Eclipsis vultum, modo nubila condunt;
Sic mutat solitas dura Nouerca vices,
Induitur varijs eadem per tempora plumis,
Nunc hilaris ridet, nunc furibunda tonat.
Quæ modo vidisti pictâ florescere veste
Germina, brumali tempore nuda iacent.
Quem modo vidisti Regnis populisq; potentem
Omnibus invitis impida Parca rapit,*

Cambrensiūm Caroleia.

*Te gemo defunctum, Rex optime, nocte silenti,
Cum micat in summo Parchalis vrsa polo.
Te gemo defunctum vitā, cum Phosphorus undis
Exit Atlantiacis, incipiente die.
Tu mihi Diuus eras, Augustus, fautor, assylus,
O decus, o anima portio summa mea.
Hæc ait: at prodest nihil Heros subdidit alter,
Expleri lacrymis; flatibus esto modus.
Sistito lugubres gemitus, suspende dolorem;
Quid iuvat immuni plangere corda manu?
Omnia Pacificus superavit monstra Iacobus,
Sortis & adversa victa trophæa gerit.
Ficta Poetarum res est Fortuna, voluntas
Sola Dei vastæ quicquid in orbe regit.
Nunc huc, nunc illic rapit, immiscet amaris
Dulcia, post noctem lumina clara dabit.
Post horas aliquot nova sunt reditura Britannis
Gaudia, nam Phoenix Regius alter erit.
Ecce novum mundum, victricia tempora; nulla
Tam fera, quin blanda vero lenetur, byemi.
Vix ubi Pembrokiæ Comes hæc affatus, in Aula
Audijt in numeros ex hilarare choros.
Attoniti primæ Comites, quæ iubila querunt,
Quid tuba, quid strepitus, tympana, clangor, agant?
Cui tremulos reboat buccina fora sonos?
Heros Montgomery de seditione timebat,
Obus affillis istæ Satelles ait:
Vos o Cambrensis clarissima sidera Gentis,
Sol novus exoritur, Carolus alma Charis.
Soluitur Eclipsis; inbar auricomumq; fugavit
Nubila. Iam Phoenix alter in orbe viget.*

Cambrenſium Carolica.

Carolus amplecti dignatur amore Britannos,
Carolus urbis honor, Carolus Orbis amor.
Carolus in Solium conſcendit iure Paternum,
Nos in tutelam ſumere prout, Ecce, annu.
Carolus, unanimis, Vivat Rex Carolus, orant,
Succedat Regnis dulce levamen. Ecce. Amen.
Carolus ambobus Rex munus donat in Aulâ,
Alterutris ſertum donat Ouale. Ech. vale.

AD COMITEM NORTHAMPTONIÆ
Cambriæ Præſidem de Cambrenſis ſtatus
viciffitudine.

ARGUMENTVM.

Hic tibi Cambrorum Præſes discrimina fortis,
Retia Iuridicûm diſcutienda refert.

Cum Sol occubuit, ſiſtensit Cambria voce,
Quod viduata fuit, quæ prius uxor erat:
Poſtq̃, recollegit ſolitum natura vigerem,
Hac Northamptonio protulit ore ſuo:
Ergone perdidit titulum tua Cambria Sponſæ?
Deſinet & Princeps Carolus eſſe meus?
Abſit, & avertat Deus amen; nomino tantum
Mutato ſua ſum, Rex erit ille meus.
Lubrica ſecuro ludis Fortuna rotata
In nos Cambrenſes; nam ſine nocte ſumus,
Sic poſt diſploſas nubes redit aura ſerena,
Poſt triſtes morbas gratior alma ſalus.
Abſq̃, ſtupere tamen mortis meminiffe Iacobi
Non poſſum, fortis dum ma' eſt a noſo.

Omnia

Cambrensiūm Caroleia.

Omne nefas, dolus omne, dolor, quod lūmina vertis :
Parnus homo mundus, mobile mundus opus.
Tempora mutantur, petulantia regnat ubiq̃,
Plutus ubi loquitur, magnus Apollo silet.
Aspice, quam parua irretit Atanēā muscas,
Aspice, quam magnis Lex cito muta venit.
Filius incedit Terræ Regalis amictu,
Et se Lucifero indicat esse parem.
Omnia vana: Venus, fraus, rixa, taberna, Tobacco,
Donaq; sunt ipso pluris opima Deo.
Dæmonis experti rabiem prope mergimur undis,
Passuriq; malis his graviora sumus.
Non Fasces potuere tui, non Sceptra Iacobe,
Non tua Maiestas hos cohibere dolos.
Tot sunt Iuristæ, Comes illustrissime, nobis,
De Grege quod Christus nos negat esse suo.
Electis Amor artha datur, Fideiq; sigillum,
Quo sine frigestunt væternæ facta duce.
Væ Rhadamanthæis; væ væ Iurisque peritis,
Vivere qui luso litibus ære solent.
Es nisi maturæ Res prospiciantur agendæ,
In peiora statim Regnaq; damna ruent.
Crede mihi, Tu multa potes frangendo scelestus;
Sin vis Catilicis credere, parca potes.

AD NOBILISSIMVM COMITEM DE CARLEIL.

ARGVMENTVM.

Nobilis hic primum Legatus tæderis actor,
Vnde Rosi nostris Lilia iuncta vigent.

TOrte, Carleili Comes, exantlasse labores
Pro Patriâ, testes Extera Regna sonant :

Cambrensiū Caroleis.

*Ve lites Anglos priscae renouare puarem
In Scotiam, lites ni superares amor.
Non discerpta odijs renuit Germania, nomen
Propacis studio concelebrare tuum.
Hospitio quoties vigilem te Gallia capis,
Dum benè Legati munia celsu subis?
Regibus hinc placuisse tuis quam maxima virtus,
Regna Britanna canunt, chartaq; prodeci annis.
Regibus exterius placuisse laboribus addis
Alas, conciliat perpetuumq; decus.
Auspice te, fruimur Reginâ, fœdere, famâ,
Qua sunt Semideo grata trophæa nouo.
Huc collimatur sudorum summa tuorum,
Metâq; quæ puerum rettulit omne boni.
Quid magis expectas? tu a non potioribus alas
Virtus in terris fungitur; astra petit.
Cum bona prætereant, ut & omnia labrica mundi,
Cœlo virtutis præmia reddet Honor.
Interca crassum ne despice munus amici
Cambrensis, qui vós ornat honore Scotos.
Es si forè Novæ Regalem personet Aulam
Terræ fama, Novam Colchida iure voca,
Meq; fauore tuo dignaberis Orphea Cambrum
Dicere, Cambriolam qui tibi promissam Novam.*

Cambrenſium Caroleia.

AD COMITEM HOLLANDIÆ Dñ

Regiã Francorum appellat le Louvre.

ARGVMENTVM.

Hic Comes Hollandus Miracula vincere mundi
Reginæ noſtræ Teſta Paterna facit.

A Vdiſſe vt Cambros Odaſ Hollandicus Heros
Promere Caroleas, accerſiit Orphea vatema;
Quid ſcripturus, ait? diffudit inertia mollis
Non redimenda tuis obliuia ſenſibus, vndis
Ac ſi Læthæis ſitienti pocula fauce
Fœta propinaſſes? Regalia Louvrea, Tædis
Quæ genuere nouis omen, quibus auſpice Iova
Tanta fuere tuis foeliciter orſa Britanniæ,
Cur neglexiſti, natalitijque ſecundas
Sedes? Albionis ſi Climate Diua fuiſſet
Edicta, quam citius refricarem mentis acumen,
Et Natale ſolum conarer ad æthera ferre?
Sint deſueta licet, Muſarum porrigat vnus
Plectra mihi, culpæq; tuæ ſine vindice Phæbo
Ipſe ſatiſfaciam, taleſq; ex tempore verſus
Clarus composuit Comes, haud ſine diuice venâs
Sunt quibus Elxi labor eſt monumenta Tonantis
Inſigni celebrare Camæna:
Vel Babilonis opus; bimaris vel celfa Corinchi
Mœnia; vel miracula Nili
Dædala Pyramidum; triniq; ſuperba Dianæ
Templa; Rhodi ſtructamq; Coloſſum;
Cum Capitolinâ Mauſoli ſede Sepulchrum
Extollunt aliq; per Olux
Et Lauri, Mentis ſonitantes gaudia, ſerta
Sed mendax me Indice fama

Hec

Cambrenſium Caroleia.

*Hæc laudanda canit, ſed non miranda vetuſta,
Præſertim cum Gallia longe
Vicerit. Henricus re Rex & nomine Magnus
Bella Palatia condidit, audax
Cum Salomonæis eadem conferre. quid obſtat?
Reſpice lignea, marmor, & aurum,
Aunoniſ ſintres numeroſos ſpectat onuſtos,
Quales Sequana portat ad urbem.
Undique telluri Natura puerpera dotes
Eſ Cerere & Baccho granidata
Reddit: quam vario depingit pulchra colore
Auricomans viridaria Flora:
Mollibus Hesperia ſpirante afflatibus aurâ,
Ut Paradyſo membra ſouentia.
Gratulor Henrette nativa Palatia tanta
Pariſijs; ubi fœdera nuper
Hector magnanimus cum noſtro ſanxit Achille.
Codant Eſcurialia Teſta,
Splendida pro Monachis qua Rex fabricauit Iberus,
Eſ Pacquinæ Regia Chinæ,
Eſ Mahometigenæ, Serralia dicta, Tyranni
Hiæ collata Palatia ſordent.*

AD VICECOMITEM FALKLANDIÆ

proregem Hybernæ & ad Dominũ Georgium Caluerti
Equitem auratum, Baronem Baltimor
de Baltimor.

ARGVMENTVM.

*Heroes laudat, Generoſos taxat inertes;
Quantaq; det Patria Terra Nonata refert.*

Illuſtres animæ, digniſſima pectora Cœlo,
Cambriolæ Socij participesq; meæ:

Cambrensiū Carolcia.

*Quos peregrina subit pia cura Nepotibus arua
Incolere, atq; uenia indere semen agris.
Heroes uere claris incumbite capitis,
Pergite & hanc Terram falce domare Novam.
Impensa, fateor, summa: mihi constitit, eris
Tres quantum fortes mole grauaret equos,
Non tamen inuideo Socijs in honore locatis,
Cedere quicq; Regis Prerogatiua iubet.
Nec moueor titulis, sed auarus mentibus horum,
Languida qui Christi membra perire sinunt.
Commoneor ceris, quod pondus inutile terra
Tam steriles fructus, commoda nulla ferat.
Degenerat terra proles, cui copia rerum,
Aut sequitur sortes, aut aliena rapit.
Ingens tot fundi cumulas, quos miluus oberret
Vix boris septem; vel grana facinus amat;
Vel nimis asse tenax, sibi solus oluscula sorbet
Elatas uilis condicionis Eques.
Vel colit aspiditres, catulos, remoraq; bonorum;
Vel varios habitus, utia, scorta, merum.
Mens pia non titulum, sed motum sideris instar
Iactitat, & Patriæ sponte ministrat opem.
Sumptibus ex nostris monumentum grande resurgit,
Quod, nobis mutis, fama loquetur annis.
Fama loquetur annis, dum sulcant æquora nautæ,
Pinnigeros Cætes dum Nova Terra fouet.
Heroes uere validis insistite remis;
Pergite, & hanc Terram subdite falce Novam.
Pergite, dum magni possum decus ire Columbi
Incipit, aurifera depereunte Peru.
Indica præ nostris sordescunt aërea capitis:
Proventus varios nam Nova Terra parit.*

Cambrensiū Carolcia.

AD DOMINVM ROBERTVM NANTON,
Equitem auratum, Regiæ Maiestati a Consilijs.

ARGVMENTVM.

*Autor agit grates Nantono; bella quod erga
Suaserit Austriacos: quo nouus ortus Hymen.*

CVM sumus affines, Cambrensi stemmate iuncti,
Tu quoq; Cambrensis iure merere decus.
Nos mala nescimus Cambri suspecta tacere,
Veralicet Domino vox aliquando nocet,
Numinis auspicijs te primum relictis, sita
Pacis, & Austriacos explicuisse, doler:
Publica fama volat, nec mendax, inclite Nanton,
Undè Britanniacis gratior artus Hymen.
Undè fauore Dei gaudamus fœdere Galli.
Fœdere, quod renouat lilia mixta rosis.
Hac prædixisti constanti pectore Regi:
Te tamen inuictum subdolus edidit Iber.
Indè supercilij rugam contraxit; utraq;
Sed tu contentus sorte, trophaea geris,
Papiniane subis odinum, sed fraudis aperto
Velo, iam tandem florida palma redis.
Sic ludis Fortuna, Deum Dominumq; salutat
Temporibus latis te numerosa cohors;
Sed levis in tenues mox euanescit in auras,
Cum nitidos radios nubila fusca tegunt.
Iam dignum candore tuo, virtute sagaci
Clarius assurgit quam fuit ante decus.
Ne timeas, animose, rotas: audentius ita
Contra fortunam; dum tibi vera cano:
Sanum consilium tantum iaculatur odoris,
Vt vincat violas, lilia, thura, rosas,

Anni,

Cambrensiū Caroleia.

Annū, Diuitiā, vires, elementa terentur,
Viuescet, nunquam vera terenda fides.

AD DOMINVM RICHARDVM VAUHANNVM
vnicū Filium & Hæredem Domini Vauhanni
Baronis de Molingar.

ARGVMENTVM.

Quod peregrinando se formet *carea pubes*,
Regales Tedas quam celebrare vocat.

AD Patruū *commissa fuit intela* Nepotis,
Ut sciperet, Patruus iura Paterna dabat.
Ne mala naturam nimis Indulgentia laxet,
Tradidit hæc Fratri munia cura Patris.
In vitium plerumq̃ soles molliſſima pubes
Flecti, fingatur ni meliore rota.
Conſilijs ni ſulta recens retinebis odorem
Teſta diu mentis, prius olere potens.
Indole te video tanta (Mos tranſit in auras)
Non opus eſt cantum monitori tibi.
Hesperios inter Tropico vicinior, annos
Vixiſti puber, Rege monente, duos.
Rege monente Fidem te non mutare, ſed auram,
Hanc bene ſeruavi pectore cantus auem.
Indè reuerſus onas cum Principe, præda quod illi
Lautior, & Regnis latior orta ſuis:
Quod facis, hanc prædam nobis Diuinitus ortam?
Nunc valcant alie, condecorate iura.

Cambrenſium Carolcia.

AD AMICISSIMVM DOMINVM GVLIELMVM

ELVESTON Scoto-Britannum, Sereniſſimo

Regi a Poculis.

ARGVMENTVM.

*Infanta memorat metuenda pericula Tadis,
Quantaq; det Regi commoda Terra Nova.*

CVM Regem primum Rumor patefecerit ales
De Castellano conſuluiſſe Thoro;
*Obſtupuit gravidis mea mens obnoxia curis,
Torpuit & gelido vis animoſa metu.*
Sed qui mirifice rediuiuo reddidit auram
Bis vitæ, ſemel ex fauce vorace maris
Eripiens merſum, nec non me fulguris ictu
Exanimem, fuerit cum mea quaſſa domus;
*Me Deus omnipotens noua littora quærere fecit,
Littora, qua fuſæ ſquammea turba colunt;*
Ut natale ſolum poſt hac ſi cogereſ atra
Factio, Romani Præſulis acta ſequi:
*Dicere tam poſſem Muſis; ſeges altera in herba eſt,
Ecce nouos vobis, hospita recta, lares.*
Aſt ubi miſſa foret mihi prima Colonia Fratris
Traditur articulus littera ducta mei:
Qua fragiles caſus, & tot discrimina rerum,
Commiſſaſq; rati commiſeratus opes,
Suadebat blande tantis deſiſtere cœptis,
Ne fierem ſocijſ fabula nota meis.
Sed Deus ille Deus vetuit parere monenti:
Magnanimis ſedes eſt vbicunq; benè.
Annos pugnant binos, ut miles anhelus,
Excubijſ nec me qui lenet, vllum erat.

Non

Cambrenſium Caroleia.

*Non Mercatores, mihi nec Respublica ſanctrix,
Non Rex tantillum ſuppeditabat opis.
Fortuna oppoſui tamen imperterritus auſis,
Suſtinni ſolus tam grane faſcis onus:
Donec Guavianæ Prædò Raleanus ab Oris,
Terrebat rediens me vigilare nimis.
Paulò poſt Regis Noua Terra innotuit Aulæ,
Falklando Partem, Fratre monente, dedi,
Caluertoque, quibus verò Magnatibus omni
Fauiſtus accreuit; noſtraq; Fama viget.
Quamuis iam nobis non, Elueſtone, noceret,
De Caſtellano conſuluiſſe Thoro:
Linquere Cambriolam vetat experientia cana,
Vndè tot emergant commodà mille modis,
Scilicet externæ merces, ſal, nautica, piſces,
Iſta labore breui, quæ Noua Terra parit.
Uſque adeo curis immiſcuit vtile noſtris,
Fauſtior Imperio, quo bene cedat Hymen.
Hac ſi ſignifices Regi, mihi crede ſacceſſes
Officium dignum teq; tuâq; fide.
Vt de Blaſphemis Rheni Regina fugandis
Olim legiſt Opus, te mediante, meum.
Sic nunc Albionis cum reſplendeſcis in Aulâ,
Hoc tibi non parui pondus honoris erit:
Quòd Rex magnanimus res geſtas Numine dextro
Audiat à Cambro Cambriolamque ſatam.*

Cambrenſium Caroleia.

ELEGIA CAMBRIOLÆ
ad ORPHEA Juniorem.

Iure clientelæ Nova Cambria ſuadet Alumno,
Caroleo mundum participare mælo.

Cui ſernas, Orpheu, librum, quem Regia virtus
Pangere te mouit verſicolore mælo?

Quid? rodenda ſines tinea monumenta laborum?

Muſarum ſcelus eſt dona perire pati.

Cætera flacceſcunt. Vbi nunc Phœbæa Coloſſus?

Turris ubi Pharia eſt? Nunc ubi Tempſa Iouis?

Rudera vix Troiæ remanent; ſed Colchida priſcam,

Et Mauſolæum quis tibi monſtret Opus?

Vix conſtat quâ parte, Poli ſteterintq; ſub axe;

Tempore ſordeſcunt, quæ modo luce nitent.

Quin neque tantorum ſine Vatibus umbra vigeret;

Liberat è Lethes nobile Carmen aquis.

Depercunt quercus, ſilices, & Marmore ſtructa,

Dona ſed ingenij poſthuma fama canet.

Quicquid luſiſti magni pro Regis honore

Ede, tuiſq; faue, dum tibi Parca fauet.

Non te delectat capriſici prodere fructum,

Ingenij furias aut agitare leues.

Nec tibi bullatis inſurgit Pagina nugis,

Chærilus hæc; modico tu ſtruis ore ſonos.

Publicus hos nobis modulatos prome, nec atas

Reſpice cenſuras, quas mala turba boar,

Inclita priſcorum ceſſerunt tempora Vatum;

Solaq; cen vidæ, Turba Nouena iacent.

Ebrietas, Lites, Luxus, pro Numine Trino

Sunt tria, quæ voto mundus emace petit.

Cambrenſium Caroleia.

Quorſum iſt hæc? tragicos morum vehementer abuſus
Ingero vulgandos, tritis amice, tibi.
Quod facis, ab prohibe: non eſt quod fulmina cures.
Sufficiet remum te poſuiſſe tuum.
Flexile verſificum triviali carmine Vulgus
Indignos Proceres tollere ad aſtra ſtudet;
Scilicet ut lucrum capiet, quaſi ſuavis, ineptie
Colligit ex alijs mellea ſcripta ſanis.
O ſælix, qui non ſitis emolumenta, nec aurum,
Sed reputas Muſas proſtituiſſe neſas.
O ſælix, qui non, ut Eroſtratus alter, aſumen
Perfricat, ut vanum linquat in orba docui.
Tuq; etiam ſælix: qui proſers Colchida Regi,
Quam Salamina vocas & Salomonis Ophir.
Pergito Caroleas Tædas depromere, Cambros
Exornare tuos, & lacerare dolos.

AVTHORIS CONCLVSIO AD LECTOREM.

ARGVMENTVM.

Spes alit *Authorem* de Regis Fædere, ſannas
Calcat. Cur panxit carmina plana, refert.

M Iraris ſi fortè ^{non} nouem gaudia *Muſas*
Diſſona *Caroleis* exagitare modis:
Sic animos *Regum* voluit diſponere *Namen*,
Vt Res ancipites penſicularet *Hymen*.
Iſtas componet ſub eodem regmine, turmas
Diuerſas vnâ *Qui* ſtatione locat.

Tem:

Cambrenſium Caroleia.

Tempore verſicolor mundus pacabitur, imbres
Marmoreum lapidem ſæpe cadendo terunt.
Vt concreta diu glacies reſoluta calore,
Saxeæ conſilij Cæreæ *mens* fit ope.
Si quid habent *Aloes*, vel amari *Carmina* fellis,
Me Medicum Katem publica cura facit.
Non *Legiſtarum* ſannas, nec curo lituras,
Vos flocci-facio, *Gens* odioſa *Deo*.
Parui pendo minas *Minorum*, nam munior extra
Ægide Caroleæ, *Palladis* intus ope.
Seſquipedem potui *ſplenem* vulgare *Camænis*,
Aut *Labyrinthum* prodere *Sphynx* tibi;
Sed tranſire tuas ſatis intellecta per aures
Iucundis malleſſem carmina vineta ſonis.
Seria *Socratico* depinxi mixta lepore;
Præmata non Angli ni variata probant.
Cum *mea* tam plano prodant, tam ſimplice cultu,
Commentariolus non tibi, *Lector*, erit.
Sin magis arident fucatae murice veſtes,
Cambrenum tenues linque, *ſuperbe*, caſas.

MUSEUM
BRITAN-
NICUM

FINIS.

De auſpiciſſimo *Cambrenſium Caroleiorum*
AUTHORE.

O *Rphæa* quid Vatum ſeniorẽ prædicat *Argos*?
Cambria diuino Vate *bona* magis:
Camber Caroleos ſeu ludis arundine verſus;
Neſciſ Sertæ tuæ ſive, *Maria*, comiſ:
Phœbo dignus eris; ſies, Rex Carole, Phœbus,
Laudibus aucta ſuis & tua *Daphnis* eris.
Stephanus Berrier.

2

A